28648

University of Madras.

B. A. EXAMINATION OF 1898.

SILAPPATHIKARAM

13. PURANJARIYIRUTTHAKATHAI

WITH

Adiyarkkunallarurai

AND

Additional Notes

EDITED BY

V. SWAMINATHA IYER,

Tamil Pandit, Government College, Kumbakonam

20345

Madras:

PRINTED AT THE MEMORIAL PRESS

1897.

Price—As. 6. per copy Postage extra

முகவுரை.

"சந்தனப் பொதியத் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதுந் திகழ்தர ற பொருட்டே."

தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள பழைய காப்பியமைந்தனுள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரமென்பது சேரமுனியாகிய இளங்கோவடிகளாலியற்றப்பட்டது; களவியற்பொருள்கண்ட கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார் முதலிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்துக்காட்டப்படும் பிரமாண நூல்களு ளொன்று; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்துள்ளது; எவ்வெப்பொருளைச் சொல்லினும் அவ்வப்பொருளை நேரிற் கண்டாற்போல மனத்திற்குத் தோற்றும்வண்ணம் ன்குபுலப்படுத்துந் தெள்ளிய இனிய நன்னடை யுடையது; னவனும் மனைவியு மாகிய கோவலன் கண்ணகி என்பவருடைய திரத்தை விரித்துக்கூறுவது ; தமிழ்நாட்டரசர் மூவருப இராசதானிகளாகிய புகார்(=காவிரிப்பூம்பட்டினம்)மதுர வஞ்சி யென்னும் மூன்றன் பெருமைகளையும் விளக்குவது; ண்டைக்காலத்திருந்த பலவகை மாந்தருடைய ஒழுக்கமுத லியவற்றை இக்காலத்தார் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளுதற்குச் சிறந்த கருவியாகவுள்ளது; அரசர் நீதியிற் சிறிதுபிழைப்பினும் அவரை அறக்கடவுள் கூற்றாய்நின்று கொல்லுமென்பதும், கற்புடைமகளிரை மக்களேயன்றித் தேவரும முனிவருந் துதித்தல் இயல்பென்பதும், இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனை நாடிவந்து தம்பயனை நுகர்விக்கு மென்பது மாகிய இம் ன்றனையும இவ்வுலகத்தார்க்குத் தெரிவித்தற்பொருட்டே ங்கோவடிகளாற் செய்யப்பட்டது; மேற்கூறிய மூன்றுபகு யயும் சிலம்புகாரணமாகத் தெரிவித்தலின், இந்நூல் சிலப்ப ரமென்னும் பெயர்பெற்றது.

இன்னும் இந்நூல், முத்தமிழும் விரவப்பெற்றதாதலின் யலிசைநாடகப்பொருட்டொடர்நிலைச்செய்யு ளென்றும், நா கவுறுப்புக்களை உடைத்தாதலின் நாடகக்காப்பியமென்றும், உரைப்பாட்டும் இசைப்பாட்டும் இடையிடையே விரவப்பெற்

றதாதலின் உரையிடையிட்டபாட்டுடைச்செய்யுளென்றும் பெயர்பெறும்.

இக்கதைநடந்தகாலமும் இளங்கோவடிகள் காலமும் ஒன்றென்றும் இது முதலில் தமிழிலேதான் அவராற்செய்யப்பட்டதென்றும் இந்நூற்பதிகச்செய்யுளாலும், வரந்தருகாதையாலும் விளங்குகின்றமையின், இச்சரித்திரம் வேறுபாஷையிலிருந்து வந்ததென்று சொல்வதற்கிடமில்லை.

இச்சிலப்பதிகாரம், இளங்கோவடிகளால் தான்செய்யப்பட்டதற்குக்காரணமும் கதைச்சுருக்கமு மமைந்துள்ள பதிகச்செய்யுளை முதலிற்பெற்று மங்கலவாழ்த்துப்பாடல் முதலிய பத்துறுப்புக்களையுடைய புகார்க்காண்டமும், காடுகாண்காதை முதலிய பதின்மூன்றுறுப்புக்களையுடைய மதுரைக்காண்டமும், குன்றக்குரவை முதலிய ஏழுறுப்புக்களையுடைய வஞ்சிக்காண்டமுமாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் இயற்றமிழின் பாகுபாடான வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா என்பவைகளும், இசைத்தமிழின் பாகுபாடான ஆற்றுவரி முதலியபாக்களும், நாடகத்தமிழின் பாகுபாடான உரைப்பாட்டுக்களும் வந்துள்ளன. இவற்றுள் மிகுதியாகவுள்ளது அகவற்பாவே.

இந்நூற்கு அரும்பதவுரையென்றும், அடியார்க்குநல்லாருரையென்றும் இரண்டுரைகளுண்டு. அவற்றுள், அடியார்க்குநல்லாருரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அரும்பதவுரை முந்தியதென்று தெரிகிறது. இப்படியே அரும்பதவுரையிலுள்ள சிலகுறிப்புக்களால் அவ்வுரைக்குமுன்பு இந்நூற்குப் பழையவுரையொன்றிருந்ததாகவுந் தெரிகிறது. அவ்வுரை இக்காலத்தகப்படவில்லை. இந்நூலிற் சிலசில விடங்களில் அரும்பதவுரையாசிரியர்கொண்டபாடம் வேறாகவும், அடியார்க்குநல்லார்கொண்டபாடம் வேறாகவுமுள்ளன. அவை அவ்வவ்விடத்துள் உரைவேறுபாடுகளால் நன்குபுலப்படும்.

அரும்பதவுரை, ஆங்காங்குள்ள திரிசொற்களின்பொருளை மட்டுமே ஒருவாறுபுலப்படுத்திச் சிற்சிலவிடத்து மேற்கோள்களையுடையதாய் மிகச்சுருக்கமாக இந்நூல்முழுமைக்கும் எழுதப்பட்டுள்ளது. அவ்வுரையாசிரியர்பெயரும் அவரிருந்தவிடமும் அவர்கால முதலியனவும் ஒருவாற்றானுந் தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

அடியார்க்குநல்லாருரை, அவ்வரும்பதவுரையைப் பெரும்பாலுந் தழுவியும், சிறுபான்மை மறுத்தும், சிலவிடத்துப் பதவுரையாயும், சிலவிடத்துப்பொழிப்புரையாயு மெழுதப்பட்டு, ஆங்காங்குச் சொன்னயம் பொருணயங்களை இனிது புலப்படுத்தி உரியவிடங்களில் இயற்றமிழ்ப்பகுதியாகிய ஐந்திலக்கணங்களையும், இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழின் பகுதிகளையும் பலநூல் மேற்கோண்முகமாக நன்குவிளக்கும் விசேடவுரையோடுகூடி இயன்றமட்டில் ஒவ்வொன்றையும் நன்குதெரிவித்து மிகவிரிவாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுரையாசிரியரிடமும் காலமுதலியனவும் நன்குவிளங்கவில்லை. ஆயினும் இவ்வுரையாசிரியர்க்கு நிரம்பையர்காவலரென்று ஒருபெயருண்டென்பதும், இவ்வுரை அக்காலத்திருந்த பொப்பண்ணகாங்கேயர்கோனென்ற ஒரு பிரபுவாற் செய்விக்கப்பட்டதென்பதும் பின்புள்ள பழைய இவ்வுரைச்சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்களால் தெரிகின்றன.

நேரிசைவெண்பா.

டநாது ழலமென்ப பாவுமுரையும
பொருந்துநெறி யல்லாப் பொருளுந்-தெரிந்திப்
படியார்க்கு நல்லதமிழ் பாத்தானென் றோது
மடியார்க்கு நல்லானென் பான்

கட்டளைக்கலித்துறை

நூறு மிகுதொகுந் தொன்று முலகின் புறவகுத்தச
சேரன் சிறந்த சிலப்பதி காரத்திற் சொன்னபொரு
ளாருந் தெரிய விரித்துரைத் தானடி யார்க்குநல்லான்
காருந் தருவு மயிலையா ராமமைபடா காவலனே

காற்றைப் பிடித்துக் கடத்தி லடைத்துக் கடியபெருங்
காற்றைக் குரம்பைசெய் வாரசெய்கை போலுமக் காலமெனுங்
கூற்றைத் தவிர்த்தருள் பொப்பண்ண காங்கெயர் கோனளித்த
சோற்றுச் செருக்கல்ல வோதமிழ் மூன்றுரை சொல்லவித்ததே.

அடியார்க்குநல்லாருரையில் சிலவிடத்திருந்த கடினமான சொற்களைமாற்றி அவ்வவ்விடத்தில் வேறுசொற்களை யமைத்தும், ஒருவாற்றாலும் விளங்காதனவும் இடக்கர்ப்பொருளையுடையனவுமாகிய சிலவற்றை நீக்கியும், மாணாக்கர்களுக்கு விளங்குதற்பொருட்டு நூதனமாக எழுதப்பட்ட குறிப்புக்களைச் சிலவிடத்து அடியார்க்குநல்லாருரையின் பின்னர்ச் சேர்த்திருப்

பதன்றிப் பழைய அரும்பதவுரையில் வேண்டியபாகங்களையும் அவ்வவ்விடங்களில் அயற்றின் பின்னே சேர்த்தும் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இங்ஙனம்,
உத்தமதானபுரம்
வே. சாமிநாதன்.

சிலப்பதிகாரநூலாசிரியராகிய

இளங்கோவடிகள் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள் சேரநாட்டில் வஞ்சிநகரத்திருந்து அரசுசெய்த சேரலாதனென்னும் அரசனுடைய புத்திரர்; சேரன் செங்குட்டுவனுடைய தம்பி; இதனால் இவர் முதலில் இளங்கோவென்று சொல்லப்பட்டுப் பின்பு துறவுபூண்டமையால் இளங்கோவடிகளென்று பெயர்பெற்றார்; இவர் துறவுபூண்டதற்குக்காரணம் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௬0-ம் பக்கம் உ௬-ம் வரி முதலியவற்றாலும், இவர் இந்நூல்செய்ததற்குக்காரணம் இந்நூற்பதிகத்தின் முதற்பாகத்தாலும் விளங்கவுணரப்படும்; துறவுபூண்டபின்பே இந்நூல் இவராற் செய்யப்பட்டது. பத்தினியைத் துதித்தலையுட்கொண்டும் இக்கதைமுகமாகச் சிலதருமங்களை உலகத்தார்க்குத்தெரிவிக்கவேண்டுமென்பதையெண்ணியும் இவர் இந்நூலைச்செய்தனர். இவர் தமதுமரபிலுள்ளாருடைய உயர்ச்சியைக்கூறுதல்போலவே ஏனைச் சோழபாண்டியர்களுடைய உயர்வுகளையும் சிறிதும் வேறுபாடின்றி நன்குகச்சொல்லியிருத்தலால், இவருடைய துறவின்றூய்மை நன்குபுலப்படுகின்றது. இந்நூலின் இடையிடையே சொல்லப்படுபவர்களுடைய சரித்திர நிகழ்ச்சியாற்போந்த நற்பயனையும் தீப்பயனையும் ஆங்காங்கு உலகத்தாரை நோக்கிச் சொல்லிப்போதல் இவர்க்கியல்பு. பின்னும் யாரேனும் மிக்க துன்பமனுபவித்ததாகச் சொல்லுமபொழுது அத்துன்பத்திற்குக்காரணமாக முற்பிறப்பில் அவர்கள் தீவினைசெய்ததைக்குறித்தும் நல்வினைசெய்யாமையைக்குறித்தும் அப்பொழுதப்பொழுது இவர்மனம் இரங்கிற்றென்பதை ஆங்காங்குள்ள பாடல்கள் புலப்படுத்தும். இவர் மலைநாட்டினராதலால் இந்நூலில் அந்நாட்டுச்சொற்கள்பல அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படும்.

இவர்காலமும சிலப்பதிகாரக்கதைநிகழ்ந்தகாலமும் ஒன்றாதலாற் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலும் மதுரையிலும் நடந்த சரித்திரங்களை அறிந்தோர்வாய்க்கேட்டும் மலைநாட்டினிகழ்ந்ததைத் தாம் நேரிற்கண்டும் இந்நூலைச்செய்தனர். இங்ஙனம் செய்தாரென்பதை இந்நூற்பதிகத்தாலும், உரு-வது காட்சிக்காதையாலும், ௩0-வது வரந்தருகாதையாலும் விளங்கவுணர்க.

இக்கதையோடு தொடர்புள்ளதாகிய மணிமேகலையின் கதையையும் இந்நூலினிறுதியிற்சேர்த்துப் பாடக்கருதியிருந்த இவர், அக்கதையை மணிமேகலைப்பெயரால் ஒருகாப்பியமாக யான் செய்துமுடித்தேனென்று மதுரைத்தமிழாசிரியர் கூலவாணிகன் சாத்தனூர் சொல்லக்கேட்டு அவ்

வாறு செய்யாதுவிடுத்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரத்தின் ௧0-ம் பக்கம் ௫-ம் வரி முதலியவற்றிற் காண்க.

சமயம்.—௨௬-வது கால்கோட்காதையிற் செங்குட்டுவன் இமயஞ் செல்லப் புறப்பட்டபொழுது [அடி ௫௬-௫௭] "நிலவுக்கதிர் முடித்த நீளிருஞ் சென்னி,யுலகுபொதி யுருவத் துயர்ந்தோன் சேவடி, மறஞ்சேர் வஞ்சி மாலை யொடுபுனைந், திறைஞ்சாச் சென்னி யிறைஞ்சிவலங் கொண்டு" எனவும், பின்பு [அடி ௬௨-௬௭] "ஆடக மாடத் தறிதுயி லமர்ந்தோன், சேடங்கொண்டு சிலர்நின் றேத்தத், தெண்ணீர் கரந்த செஞ்சடைக் கடவுள், வண்ணச் சேவடி மணிமுடி வைத்தலின், ஆங்கது வாங்கி யணிமணிப் புயத்துத், தாங்கின னாகி" எனவும், செங்குட்டுவனைநோக்கி, இமயத்தினின்றும் வந்தமுனிவர்கள் கூறியதாக [அடி ௯௮-௯௯] "செஞ்சடை வானவ னருளினில் விளங்க, வஞ்சித் தோன்றிய வானவ கேளாய்" எனவும், வரந்தருகாதையில் மாடலன்கூறியதாக [அடி ௧௬௧-௧௬௨] "ஆனே றூர்ந்தோ னருளிற் றோன்றி, மாநிலம் விளக்கிய மன்னவ னாதலின்" எனவும் இவரே கூறியிருத்தலாலும், இவர் அவனுடைய தம்பியாதலாலும் இவரது சமயம் சைவமென்று தோற்றுகின்றது. இவருக்கு அடிகளென்று பெயர் வந்திருத்தலைக்கொண்டும், பதிகத்தில் "குணவாயிற் கோட்டத் தரசுதுறந் திருந்த" என்பதிற் கோட்டமென்பதற்கு 'அருகன்கோயில்' என்று அடியார்க்குநல்லார் பொருள்செய்திருத்தலைக்கொண்டும், இந்நூற்பலவிடத்துஞ் சைனமதக்கொள்கையை இவர் மிகுத்துச் சொல்லியிருத்தலைக்கொண்டும் இவரது சமயம் சைனமென்று கூறுவாருமுளர்.

காலம்.—"உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள், உரைசா லடிகள் அருள மதுரைக், கூல வாணிகன் சாத்தன் கேட்டனன்" என இந்நூற்பதிகத்திறுதியிலும் "இளங்கோ வேந்த னருளிக் கேட்ப, வளங்கெழு கூலவாணிகன் சாத்தன், மாவண் டமிழ்த்திற மணிமே கலைதுறவு, ஆறைம் பாட்டினுள் அறிய வைத்தனன்" என மணிமேகலையினுடைய பதிகத்திறுதியிலும் கூறியிருத்தலால், இளங்கோவடிகளும் சாத்தனாரும் ஒருவர்முன்னிலையில் ஒருவர் முறையே சிலப்பதிகாரத்தையும் மணிமேகலையையும் இயற்றினரென்று போதருதலாலும், தொல்காப்பியப்பொருளதிகாரச் செய்யுளியலில், "ஞூ ஞாமைமுதலா" என்னும் சூத்திரத்தின் விசேடவுரையில் 'சீத்தலைச்சாத்தனாற்செய்யப்பட்ட மணிமேகலை' என உச்சிமேற்புலவர்கொள் நச்சினார்க்கினியரெழுதியிருத்தலால் மேற்கூறியசாத்தனார் கடைச்சங்கப்புலவருளொருவராகிய சீத்தலைச்சாத்தனாரென்று தெரிதலானும், இளங்கோவடிகள் காலம் கடைச்சங்கப்புலவர் காலமென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. அக்கடைச்சங்கப்புலவருட் சிறந்தவரும் மதுரைக்கணக்காயனார் மகனாருமாகிய நக்கீரனார் இறையனாரகப்பொருளுக்குத் தாம் இயற்றியவுரையில் இந்நூலிற் கானல்வரியிலுள்ள "நிணங்கொள்", "இறைமேய் வலம்புரி", "நேர்

தநங் காதலர்", "புணர் துணை" என்னும் பாடல்களையெடுத்து உதாரணமாகக் காட்டியிருப்பதுங் காண்க.

இளங்கோவடிகளுக்குத் தமையனாகிய செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுளாகிய கண்ணகியார்க்குக் கோயில்சமைத்து விழாக்கொண்டாடியகாலத்து இலங்கையரசனாகிய கயவாகுவென்பவன் உடனிருந்தானென்று வரந்தருகாதையாலும், அக்கயவாகுவும் இலங்கையிற் கண்ணகியார்க்குக் கோயில் கட்டுவித்து விழாக்கொண்டாடினானென்று இந்நூற்பதிகத்தைச்சார்ந்த உரைபெறுகட்டுரையாலுந் தெரிகின்றன. இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௧௭௬0 - வருடங்களுக்குமுன்பு கயவாகுவென்னு மரசனொருவன் இருந்தானென்று இலங்கைச்சரித்திரத்தாற் (=மகாவம்சம்) புலப்படுகின்றது. பின்னும் சற்றேறக்குறைய ௭௬0-வருடங்களுக்கு முன்பு கயவாகுவென்னும் மற்றோரரசனிருந்ததாகவும் அச்சரித்திரத்தால் தெரியவருகின்றது. ஆயினும், இந்நூலிற் கூறிய வேறு சில அரசர்களுடைய காலத்தை ஆராயும்போது இந்நூலாசிரியர்காலம் இரண்டாங்கயவாகுவின் காலத்திற்கு முந்தியதாகத் தெரிகின்றமையின், இவர்காலம், முதற்கயவாகுவின் காலமென்றே துணியப்படுகிறது.

சிலப்பதிகாரவுரையாசிரியராகிய

அடியார்க்குநல்லார் வரலாறு.

இவருடைய வருணம் சமயம் ஊர் காலம் ஆகிய இவற்றுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை; ஆனாலும் நச்சினார்க்கினியரால் மறுக்கப்படுவனவற்றுட் சில இவருடையகொள்கையாக இருத்தல்பற்றி இவரதுகாலம், நச்சினார்க்கினியருடைய காலத்திற்கு முந்தியிருக்கலாமென்று ஊகிக்கப்படுகிறது. இவர், மற்றையுரையாசிரியர்கள்போலன்றித் தாம் எடுத்துக்காட்டும் மேற்கோள்களை இன்னஇன்ன நூலின்கண் உள்ளனவென்று பெரும்பாலும் புலப்படுத்தியிருக்கிறார். சிலசிலவிடத்துப் பதப்பிரயோசனமும் அலங்காரமும் மெய்ப்பாடுகளும் வேறுசில குறிப்பும் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஐந்திணைக்குமுரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் ஆகிய இவற்றுள் ஒவ்வொன்றின்வகை பலவற்றிற்கும் இந்த நூலிலிருந்தே உதாரணங்காட்டி விளக்கியிருக்கின்றனர். இந்நூல்செய்யப்படும்பொழுதிருந்த இசைத்தமிழ்நாடகத்தமிழ்நூல்கள் பலவும் இவர்காலத்து இறந்துபோனமையால், இவர், அவ்விசைநாடகப்பகுதிகட்கு **இசைநுணுக்கம் இந்திரகாளியம் பஞ்சமரபு பரதசேனாபதீயம் மதிவாணர்நாடகத்தமிழ்நூல்** என்னும்ஐந்துநூல்களையுமே மேற்கோளாகக்கொண்டனர். இந்நூலுள் இந்திரவிழவூரெடுத்த காதையில் [அடி- ௬௪] "சித்திரைச் சித்திரைத் திங்கள் சேர்ந்தென" என்

றும், கட்டுரைகாதையில் [அடி ௧௩௩ - ௧௩௫] "ஆடித் திங்கட் பேரிருட் பக்கத், தழல்சேர் குட்டத் தட்டமி ஞான்று, வெள்ளி வாரத்து" என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ள காலவரையறையைக்கொண்டும், அவ்வவ்விடத்துள்ள ஒவ்வொரு குறிப்பைக்கொண்டும் ஊகித்துக் கோவலன் கண்ணகி இருவரும் இன்னகாலத்துக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்திருந்து புறப்பட்டார்களென்றும் இன்ன இன்னகாலத்து இன்னது இன்னது செய்தார்களென்றும் எழுதிக்கொண்டுபோகிறார். *[௨௦௫ - ௩௪ ; ௨௩௦ - ௧௨ ; ௩௦௭ - ௨௦ ; ௩௦௮- ௨௪ ; ௩௩௩ - ௨௩ ; ௩௩௪ - ௧௧ ; ௩௪௯ - ௫] இவருடைய உரைநடை சிற்சிலவிடத்து எதுகை மோனைமுதலியவற்றோடு கூடி இனியசுவைபயந்து செய்யுணடையாகவமைந்துள்ளது. இந்நூலுள ஒவ்வொருபகுதிகளைத் தனித்தனியே படிப்போர்க்கு அவ்வப்பகுதிகள் ஆங்காங்குள்ளவைகளாலேயே புலப்படவேண்டுமென்பது இவர் கருத்தாதலால், முன்னெழுதியவற்றையே பின்னுமெழுதுவர். அதனை இவ்வுரையிற் பலவிடத்துங் காணலாம. இவர் கருத்து இன்னதாதலைச் சிலப்பதிகாரப்புத்தகத்தின் ௩௪௨-பக்கம் ௪-வதுவரிமுதலியவற்றிற காண்க. மூலத்தில்எவ்விடத்தேனும திசைச்சொற்கள் வந்திருப்பின் அவற்றைத் தனித்தனியே எடுதது்க்காட்டி இனனசொல் இன்னநாட்டுவழக்கென்றும், அக்காலத்துவழங்கிய பழமொழிகளின்கருத்துஎவ்விடத்தேனும் வந்திருக்குமாயின் அவற்றைத் தனித்தனியேஎடுத்துக் காட்டி இன்னது இனனபழமொழியென்றும புலப்படுத்துவார். ஒருதலையாகப்பொருள்கொள்ளாது பலரும் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே பொருள் கொள்ளக்கிடந்த போற்றியென்பதை இவர் இகரவீற்று வியங்கோளாகக் கொண்டு போற்றுவாயாகவென்று பொருள்செய்திருக்கிறார் ; [௩௧௧-௧௯.] [நச்சினார்க்கினியருங் காட்டியெனபதை இகரவீற்று வியங்கோளாகக்கொண்டார்; சிந்தாமணி, கோவிந்தையாரிலம்பகம், ௫௮]. இவர், 'கானல்வரியில் விரியக்கூறுதும்'] [௭௧-௫ ; ௮௨ - ௫.] என்றும, 'முன்னர் ஆணியென் பதனுட்கூறினும்' [௨௦௧ - ௧௮] என்றும், எழுதியிருத்தலால், இவர் கானல்வரிக்கு உரைசெய்திருந்தனரென்பதும், 'அழற்படுகாதைக்கண்ணே விரித்துக்கூறுதும்' [௯௭ - ௨௧.] என்றும், 'கட்டுரைகாதையுள்விரியக்கூறுவாம்' [௨௦௯-௯.] என்றும் எழுதியிருத்தலால, கட்டுரைகாதை முதலியவற்றிற்கும் இவர் உரைசெய்யவெண்ணியிருந்தா ரென்பதும் வெளியாகின்றன.

---

* இங்கே காட்டிய இவ்விரண்டெண்களுள், முன்னது சிலப்பதிகார அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்கத்தையும், பின்னது அப்பக்கத்துள்ள வரியையும் புலப்படுத்துவன.

சிலப்பதிகாரக் கதைச்சுருக்கம்.

[க—*புகார் காண்டம்.]

சோழவளநாட்டிற் காவிரிநதி கடலொடுகலக்கும் சங்கமுகமென்னுந் துறையையுடையதும் சோழர்களுடைய பழைய இராசதானியாகவுள்ளதும் பெரியோர்களாற் சிறப்பித்துப் பாராட்டி மிகப்புகழப்படுவதுமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சோழன்கரிகாலன் அரசாட்சிசெய்துவருகையில், இப்பர் கவிப்பர் பெருங்குடியரென்னும் மூவகைவணிகருட் பெருங்குடியர் குலத்திலுதித்தோனாகிய மாசாத்துவானென்பான், தன்மகன் கோவலனுக்கு அந்நகரில் அம்மரபிலுதித்த மாநாய்கன் மகள் கண்ணகியை மிக்க சிறப்புடன் மணம்புரிவிக்க, கோவலன் கண்ணகிபால் மிகவும் அன்புவைத்து நலம்பாராட்டி இன்புறத் தருக்கி மகிழ்ந்து நடக்குநாட்களில், ஒருநாள், அக்கோவலன்றாயாகிய பெருமனைக்கிழத்தியென்பவள், கோவலனும் கண்ணகியும் இல்வாழ்க்கையைச் செய்விக்கக்கருதித் தக்க கைதேர்ந்து உயர்ச்சிபெற்றுவிளங்குதற்காக கானவேண்டி வேறொருமாளிகையில் இல்லறம் நடத்துதற்குவேண்டும் பொருள்களோடு ஏவல்செய்பவர்களையும் நியோகித்து அவ்விருவரையும் அதிலிருத்த, அவர்கள் மனவொருமையோடு அதிலிருந்து அறவோர்க்களித்தல் அந்தணரோம்பல் துறவோர்க்கெதிர்தல் முதலியவற்றைச்செய்து இல்வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்திவருவாராயினர்; இவ்வாறு சிலவருடங் கழிந்தன.

இப்படியிருக்கையில், கோவலன், மிக்கஅழகுடையவளும் ஆடல்பாடல் முதலியவற்றில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்றவளுமாகிய மாதவியென்னும் நாடகக்கணிகையை விரும்பித் தன்பாலுள்ள பலவகைப்பொருள்களையும் நாள்தோறுங்கொடுத்து அவளோடும் இடைவிடாது மருவி மகிழ்வானாயினன். கண்ணகி பிரிவாற்றாது வருந்தி அவ்வருத்தத்தைச் சற்றும் வெளிப்படுத்தாமல் அவன்பாற் சிறிதேனும் வெறுப்பின்றி இல்லறவொழுக்கத்தை வழுவாது நடத்திவந்தாள்; அக்காலத்து வழக்கப்படி அந்நகரத்தில் இந்திரனுக்குத் திருவிழா நடத்தப்பட்டது. அதன்முடிவில் அந்நகரத்தார் தத்தம் பரிவாரங்களோடு கடலாடுதற்குச் சென்றார்கள்; கோவலனும் மாதவியுடன் கடற்கரையையடைந்து ஓரிடத்திருந்து அவள் கையிலிருந்த வீணையைவாங்கிப் பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையைவாசித்தான்; அவன்பாடியபாட்டுக்கள் பலவகைப்பட்ட அகப்பொருட்சுவையைத்தழுவியிருந்தமையின், மாதவி, 'இவன் வேறுமகளிர்பால் விருப்புடையன்' எனறெண்ணிப் புலந்து அவன்கையிலுள்ள வீணையைவாங்கித் தான் வேறுகுறிப்பில்லாதவளாகவிருப்பினும் அவன் வேறுகுறிப்புள்ளவனாகத் தனக்குத்தோற்றினமையின், தானும் வேறுகுறிப்புடையாள்போலவே அகப்பொருட்சுவையைத்தழுவிய பலவகைப்பட்ட வரிப்பாட்டுக்களைப் பாடிக்கொண்டு அவ்வீணையை வாசித்தாள். அதனைக்கேட்ட கோவலன், 'வேறொருவர்மேல்மனம்

* புகார் - காவிரிப்பூம்பட்டினம்.

வைத்து இவள்பாடினுள்’என்றெண்ணி ஊழ்வினையின்முயற்சியால் வெறுப்புற்று அவளோடு அளவளாவாமல் தன்வீட்டையடைந்து, தேவந்தியென்னும்பார்ப்பனத்தோழியோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணகியைக்கண்டு அவளுடன் பள்ளியறையிற்புகுந்து அவள் மேனிவாட்டத்தையும் மனவருத்தத்தையுந் தெரிந்து, ‘பொய்யை மெய்யாகக்காட்டியொழுகும் பரத்தையோடுமருவி ஒழுகியகாரணத்தால் முன்னோர்தேடிவைத்தபொருட்குவியல்களையெல்லாந் தொலைத்து வறுமையடைந்தேன்; அஃது எனக்கு மிகவும் நாணைத்தருகின்றது’ என்றுசொன்னுன். கண்ணகி, மாதவிக்குக் கொடுத்தற்குப் பொருளில்லாமையால் தளர்ந்துசொன்னுனென்று கருதி, ‘அடியேனிடத்து இரண்டு சிலம்புள்ளன; அவற்றைக் கைக்கொண்டருள்க’ என்று சொன்னுள்; அவன், ‘மதுரையையடைந்து இச்சிலம்பை வாணிகமுதலாகக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்து மிக்க பொருள்தேடுதற்கெண்ணினேன்; நீயும் வரல்வேண்டும்’ என்றான்; அவளும் சம்மதிக்க, கோவலன் அன்றிரவின் கடையாமத்திற் கண்ணகியையழைத்துக்கொண்டு ஒருவருமறியாதபடி புறப்பட்டுக் காவிரியின் வடகரைவழியாக மேற்கே சென்று ஒருபூஞ்சோலையை யடைந்து அதில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆருகத சமயத் தவமுதியோளாகிய கவுந்தியைக்கண்டு வணங்கி, ‘மதுரையிலுள்ள பெரியோர்கள்பால் அறநூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்கு உடன்வருவேன்’ என்று சொல்லிய அவளோடும் வழிக்கொண்டு அரங்கமடைந்து அங்குவந்த சாரணர்களைத்தரிசித்து ஓடமேறிக் காவிரியின் தென்கரைசேர்ந்து ஒருபொழிலி லிருந்தான்; அப்பொழுது அங்குவந்து கண்ணகியையும் கோவலனையும் அவமதித்துப்பேசிய ஒருபரத்தையையும் ஒருதூர்த்தனையும் கவுந்தி நரிவடிவங்கொள்ளும்படி சபித்து, அவர்கள் அவ்வாறானதையறிந்து இரங்கிய கோவலன்கண்ணகி யிவர்கள்வேண்டுகோளால் அவர்களுக்கு அவ்வடிவு ஒருவருடத்தில் நீங்கும்படி சாபவிடைசெய்தாள். பின்பு மூவரும் உறையூரை யடைந்தார்கள்.

[உ.—மதுரைக்காண்டம்.]

அடைந்தவர்கள் அன்று அந்நகரிற்றங்கி மறுநாட்காலையிற் புறப்பட்டுச்சிறிதுதூரஞ்சென்று ஓரிடத்திருந்து இளைப்பாறி அங்குவந்த ஓரந்தணனால் வழிதெரிந்துகொண்டு அப்பாற்சென்றார்கள். செல்லும்பொழுது ஒருநாட்காலையிற் கோவலன், கவுந்தியையும் கண்ணகியையும் ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டுக் காலைக்கடன்கழித்தற்பொருட்டு ஒருபொய்கையையடைந்து நிற்கையில், தன்பிரிவாற்றாதுவருந்திய மாதவியாலனுப்பப்பட்டு அவளோலையுடன்காவிரிப்பூம்பட்டினத்திலின்றும்அங்குவந்த கௌசிகனென்னும் அந்தணனைக்கண்டு தன்பிரிவால் தன் தந்தை தாய் முதலியோர்களும் மாதவியும் படுகிறவருத்தங்களை அவனால் தெரிந்து மிக வருத்தமுற்றுத் தான் புறப்பட்டதற்குக் காரணத்தையும், தன்வணக்கத்தையும்தன்னுடையதந்தைக்குச்சொல்லிப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கும்படிஅவனையனுப்பிவிட்டுக் கவுந்தியையும்கண்ணகியையுமடைந்து அவர்களுடன்புறப்பட்டு இடையிற்

சந்தித்த பாணர்களுடன் அளவளாவி அவர்களால் வழியினளவு தெரிந்துகொண்டுபோய் வையையாற்றையடைந்து அதனைத்தொழுது புணையேறி அக்கரைசென்று மதுரையின் மதிற்புறத்ததாகிய முனிவரிருக்கையில் தங்கினான்.

மற்றைநாட்காலையிலெழுந்து கவுந்தியை வணங்கித் தங்களுக்கு முன்பு நேர்ந்த துன்பங்களைச்சொல்லி வருந்திப் பின்பு அவள் தேற்றத்தேறிக் கண்ணகியை அவள்பால் வைத்துவிட்டுத் தான் வாணிகஞ்செய்தற்குரிய இடமறிதற்பொருட்டு மதுராநகரத்தின் உள்ளேசென்று அதன்வளங்களையெல்லாங்கண்டு மீண்டு கவுந்தியையடைந்து அந்நகரச்சிறப்பு முதலியவற்றைச் சொல்லி, பின்பு அங்கேவந்த தன் நட்பாளனாகிய மாடலனென்னுமந்தணனோடு சல்லாபஞ்செய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது, கவுந்தி, அங்கு வந்த இடைச்சியர்தலைவியாகிய மாதரியைக் கண்டு அவளது நல்லொழுக்கத்தை நோக்கி, 'இவளிடத்திற் கண்ணகியை அடைக்கலமாகக் கொடுக்கலாம்' என்று நிச்சயித்து அவளையழைத்துக் கண்ணகியின் கற்புமேம்பாட்டையும் அவளது மென்மைத் தன்மையையும் உயர்ந்தோர்களாற் கொடுக்கப்படும் அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்தோர் அடைந்தபயனையும் அவட்கு விளங்கச்சொல்லிக் கண்ணகியை அவளிடம் ஒப்பிக்க, அவள் மகிழ்ச்சியுடனேற்று விடைபெற்றுக் கண்ணகியைக் கோவலனுடனழைத்துக்கொண்டு ஆயர்பாடியிற் புக்குத் தன்வீட்டை யடைந்து அவ்விருவரையும் புதியமனையொன்றில் வைத்துத் தம் கவுபசரித்துத் தன்மகள் ஐயையென்பவளைக் கண்ணகிக்குத் துணையாகவைத்துச் சமைத்தற்குரியபொருள்கள் பலவற்றையும் கொணர்ந்துகொடுப்ப, கண்ணகி அவற்றைச் செவ்விதாகச் சமைத்து முறைப்படி யுண்பிக்க, கோவலன் இனிதாகவுண்டு கண்ணகியை அருகழைத்து அணைத்து, 'நீ இந்தப்பாலைவழியில் வந்ததை யெண்ணி நம் தாய் தந்தையர் என்னதுன்பமுற்றார்களோ? மிக்க செல்வத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்த நாம் இந்தக்கொடிய விபத்தை யனுபவித்தது கனவோ? நனவாயின், இதற்குக்காரணமாக முன்பு செய்த தீவினை யாதோ? யானொன்றுமறிந்திலேன், வீணரோடும் விடரோடுங் கூடிப் பிறரைப் புறங்கூறுங் கூட்டத்திற்பட்டதால் நல்லொழுக்கத்தைத் துறந்த மகாபாவியாகிய எனக்கு இந்தத் தக்கதுயரமன்றி நற்கதியுண்டாமோ? இருமுதுகுரவர்க்கும் ஏவல் செய்தலையு மிழந்தேன், உனக்கும் துன்பஞ்செய்தேன், இக்கூடாவொழுக்கம் தீதென்று அறிந்தும் பயனிலேன்' என்று பலவாறிரங்கி, 'சுற்றமுதலியவற்றை நீங்கி நாணமுதலியவற்றையுங் கற்பையும் பெருந்துணையாகக்கொண்டு என்னோடுவந்து எனது தனிமையைத் தீர்த்த "பொன்னே கொடியே புனைபூங்கோதாய், நாணின் பாவாய் நீணில விளக்கே, கற்பின் கொழுந்தே பொற்பின் செல்வி" இனி, உன்னுடைய சிலம்புகளுள் ஒன்றைக்கொண்டுபோய் விற்றுவருவேன், வருமளவும் தனிமையால் வருந்துதலை ஒழிவாயாக' என்றுசொல்லி, ஒருசிலம்பை வாங்கிக்கொண்டு அவள் தனியேயிருத்தலைக்கண்டு மனம்வெதும்புதலாலே பெருகிய தன் கண்ணீரை அவள் கண்டால் வருந்துவாளென்று மறைத்துவருந்தி அவ்விடத்தைநீங்கிப் பிரிந்த்

குத் துணிவில்லாத மனமுடையவனாய்ச் சென்று எதிர்ப்பட்ட தூர்நிமித்தங்களை அறியாமற் கடைத்தெருவிற் புகுந்து எதிரே நூறு பொற்கொல்லர் பின்னேவர முன்வந்த ஒரு பொற்கொல்லனைக் கண்டு இவன் அரசனுறவெய்யாப்பெற்றோனென்றெண்ணி அவனருகிற் சென்று, 'அரசன்றேவியணிதற்குத் தகுதியான சிலம்பினை விலைமதிக்கும் வன்மையுடையாயோ' என்று வினவி, அவன் மிக்கப் பணிவுடன் தான் வல்லனென்று தலைக்குறிப்பிக்க, கோவலன் தான் கொணர்ந்த சிலம்பைக் காட்டினன். அவன் பார்த்து, 'இதனை அரசனுக்கு யான் தெரிவித்து வருமளவும் என் வீட்டிற்கு அயலதாகிய இவ்விடத்தே நீரிரும்' என்று இருக்கக்காட்டிச் செல்ல, கோவலன் அவ்விடத்தேயிருந்தான். சென்ற பொற்கொல்லன் முன்பு அரசன் மனைவியின் சிலம்புகளுள் ஒன்றை வஞ்சித்துக் கொண்டவனாதலால், 'யான் முன்பு வஞ்சித்துக்கவர்ந்ததும் காணாமற்போய் என்னிடத்தேயுள்ளதென்று இராசாவுக்கு வெளிப்படுவதற்கு முன்னமே அந்த வேறுபட்ட சிலம்பைக் கொணர்ந்த இப்புதியவனால் என்மீதுண்டாகும் ஐயத்தை நீக்கலாம்' என்று தன்னுள்ளே நிச்சயித்துக்கொண்டு, தன் மனைவியினூடலைத் தீர்த்தற்பொருட்டுத் தன்கோயிலை நீங்கி அவள் கோயிலை நோக்கிக் காமபரவசனாய்ச் செல்லும் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் கண்டு வணங்கி நின்று, 'கன்னக்கோல் முதலியன இல்லாமலே கோயிற் காவல் நீங்காத சிலம்பைத் திருடியவன் அடியேனுடைய சிறுகுடிலில் அச்சிலம்போடு வந்திருக்கிறான்' என்று சொல்ல, பாண்டியன் உடனே காவலாளர்களை அழைத்து, 'என் மனைவியின் சிலம்பு இவன் கூறிய கள்வன் கையிடத்ததாயிருப்பின், அவனைக் கொல்லுதற்கு அச்சிலம்போடு கொணர்க' என்று சொல்லக் கருதியவன், வினைப்பயக்குங் காலமாதலால் மயங்கி, 'அவனைக் கொன்று அச்சிலம்பைக் கொண்டுவாரும்' என்று கட்டளையிட்டான். பொற்கொல்லன் தன்னெண்ணம் பலித்ததென்று தன்னுள்ளே மகிழ்ந்து அக்காவலாளருடன் சென்று கோவலனையடைந்து அவனை நோக்கி, 'இவர்கள் அரசன் கட்டளையாற் சிலம்பு காண வந்தவர்கள்' என்று சொல்லிக் கோவலனுடைய முகக்குறிப்பு முதலியவற்றைக் கண்டு இவன் கள்வனல்லனென்று சொல்லும் காவலாளர்களை இகழ்ந்துரைத்து அவனைக் கள்வனென்று வற்புறுத்தற்குக் களவுநூலிலுள்ள ஏதுக்களையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினன். அப்பொழுது அவர்களுள் அறிவின்மையுடைய கொலையஞ்சாதொருவன் விரைந்துசென்று கோவலனைத் தன்கைவாளால் வெட்டி வீழ்த்தினான்.

இப்பால், கண்ணகியிருந்த இடைச்சேரியிற் பலவகையான உற்பாதங்களுண்டாயின; அதுகண்ட மாதரி முதலியோரால் உற்பாதசாந்தியாகத் திருமாலைக்குறித்துக் குரவைக்கூத்து ஆடப்பட்டது. அதனிறுதியில் மாதரி நீராடுதற்பொருட்டு வையையாற்றிற்குச் சென்றாள்; அப்பொழுது சிலம்பு திருடியவனென்று துணிந்து கோவலனை அரசனேவலாளர் கொன்ற செய்தியை மதுரையிலிருந்துவந்த ஒருத்தி சொல்லக்கேட்டு, கண்ணகி பதைபதைத்து மூர்ச்சித்துப் பலவாறு புலம்பித் தானும் அவனுடனிறத்தற்குத் துணிந்து

இடைச்சியர்மத்தியில்நின்று சூரியனைநோக்கி 'கதிர்ச்செல்வனே! நீயறிய என்கணவன் கள்வனே' என்றாள்; அவன், 'நின்கணவன் கள்வனல்லன்; அவனைக் கள்வனென்ற இவ்வூரை விரைவில் தீயுண்ணும்' என்று அசரீரியாகக்கூறினன். அதைக்கேட்ட கண்ணகி, மிகுந்த கோபத்தோடு தன்னிடமிருந்த மற்றொரு சிலம்புடனே புறப்பட்டுக் கண்டார்நடுங்கும்படி வீதிவழியேசென்று ஆங்குள்ள மகளிரைநோக்கிப் பலவாறு புலம்பி, 'என்கணவனை முன்போலக்கண்டு அவன்சொலலும் நல்லுரையைக் கேட்பேன்; அங்ஙனம் கேளேனாயின், என்னை இகழுமின்' என்று சபதஞ்செய்துகொண்டு சென்று வெட்டுண்டுகிடந்த கோவலனைச் சிலர்காட்டக்கண்டு அளவில்லாத துயரத்தையடைந்து அவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பலவிதமாகப் பிரலாபித்து அவனுடம்பைத் தழுவிக்கொள்ள, அவ்வளவில், அவன்உயிர்பெற்றெழுந்துநின்று 'மதிபோன்ற முகமவாடியதே'என்றுசொல்லிக் கையாலே அவள்கண்ணீரைமாற்ற, அவள் அவனுடைய பாதங்களை இரண்டுகையாலும் பூண்டுகொண்டு பணிந்தாள்; உடனே அவன் நீ இங்கிருக்கவென்று சொல்லி அவ்வுடம்பை யொழித்துவிட்டுச சுவர்க்கம புகுதறகுத் தேவர்களோடு கூடிச் சென்றான்.

இங்கேஇப்படியிருக்க, பாண்டியன்நெடுஞ்செழியன்மனைவி, தீக்கனாக்கள்பலவற்றைக் கண்டுசென்று அவற்றைத் தனகணவனோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்; அப்பொழுது, கண்ணகி கோபந்தணியாதவளாய் அரண்மனைவாயிலையடைந்து வாயிலோனால தன்வரவை அரசனுக்கறிவித்து, அவனனுமதிப்படி அவன்முன்சென்று, அவன கேடபத் தன் ஊர் பேர்முதலியவற்றையும், ஆராயாது கோவலனைக்கொல்வித்த கொடுங்கோன்மையையும் வெகுதுணிவாகசசொல்லிக் கோவலன் கள்வனல்லனென்று தெளிவித்தற்பொருட்டு, தன்சிலம்பினுள்ளேயுள்ள பரல் மாணிக்கமென்றாள்; அவன், தன்தேவிசிலம்பினபரல முத்தென்று சொல்லி, கொல்லப்பட்ட கோவலனிடமிருந்துகிடைத்த சிலம்பை வருவித்துவைப்ப, கண்ணகி அதையுடைத்தாள்; உடைக்கவே, அதனினின்றும் மாணிக்கப்பரல தெறித்தது; அது கண்டு அரசன் நடுநடுங்கி, 'இந்த பொற்கொல்லன் சொல்லைக் கேட்ட கொடுங்கோனமையையுடைய நானேஅரசன்! நானேஅரசன்! ஐயோ! மிகப்புகழ்பெற்ற இந்தஅருமந்தகுலம் என்னாற்பழியடைந்ததே! என்ஆயுள் இன்றேஅழியககடவது' என்றுசொல்லி மிகவுந்துக்கித்து மயங்கித் தானிருந்தஆசனத்திலவீழ்ந்து இறந்தான; அதனையறியாத அவன்மனைவி பாதுகாத்தருளவேண்டுமென்று கணணகிபாதத்தில் வீழ்ந்தாள்; வீழவே, கண்ணகி 'நான பத்தினியாயிருத்தல் உண்மையாயின, இவ்வூரை அழித்துவிடுவேன் பார்'என்று சபதஞ்செய்து தனது இடக்கொங்கையை வலக்கையால் திருகியெடுத்து அதை அந்நகரத்தின்மீதெறிந்தாள்; எறியவே, அக்கினிதேவன் பார்ப்பனக்கோலத்தோடு வந்து, 'மகாபத்தினி! உனக்குப்பிழைசெய்த நாளில் இவ்வூரை எரித்துவிடும்படி முன்னமே ஓரேவல் பெற்றுளேன்; இப்பொழுது யாரையழித்தலவேண்டும்' என்று கேட்ப, அவள், "பார்ப்பாரறவோர் பசுப் பத்தினிப்பெண்டிர், மூத்தோர் குழவி யெனுமிவரைக் கை

விட்டுத், தீத்திறத்தார் பக்கமே சேர்கென்று" சொல்ல, அப்பொழுதே அந்நகரில் அவள்சொல்லியவண்ணம் தீப்பற்றிக்கொண்டது. உடனே அந்நகரைக்காக்கும் வருணப்பூதங்கள் நான்கும் பெயர்ந்துசென்றன; அந்நகரத்துள்ள இடங்கள் பலவும் எரியத்தொடங்கவே, அவ்வெம்மையை ஆற்றாதவளாகி மதுரையின் அதிதேவதை கண்ணகிபால்வந்துநின்று அவளைநோக்கி 'யான் இந்நகரினதெய்வம்; உனக்குச் சிலவற்றைச் சொல்லவந்தேன்; அவற்றை நீகேட்பாயாக; இந்நகரத்து முன்பிருந்தபாண்டியர்களுள் ஒருவரேனும் சிறிதும் கொடுங்கோன்மையுடையாரல்லர்; இந்நெடுஞ்செழியனும் அத்தன்மையனே; ஆயினும் இதுவந்தவாலாற்றைச் சொல்லுவேன்: முன்பு கலிங்கநாட்டிலுள்ள சிங்கபுரத்தரசனாகிய வசுவென்பவனும் கபிலபுரத்தரசனாகிய குமரனென்பவனும் தம்முட்பகைகொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதியிருந்தார்; அப்பொழுது சிங்கபுரத்துக்கடைவீதியிற்சென்று இயல்பாகப் பண்டம்விற்றுக்கொண்டிருந்த சங்கமனென்னும் வணிகனை அந்நகரத்தரசனிடம் தொழில்செய்துகொண்டிருக்கும் பரதனென்பவன் இவன் பகைவனுடைய ஒற்றனென்றுபிடித்து அரசனுக்குக்காட்டிக் கொலைசெய்துவிட்டான்; அப்பொழுது அந்தச்சங்கமன்மனைவியாகிய நீலியென்பவள் மிகுந்ததுயரமுற்றுப் பதினான்குநாள் பலவிடத்தும்அலைந்து பின்பு ஒருமலையின்மேலேறிக் கணவனைச்சேர்தற்பொருட்டுத் தன்னுடைய உயிரைவிடுவதற்கு நினைத்தவள், 'எமக்குத் துன்பஞ்செய்தோர் மறுபிறப்பில் இத்துன்பத்தையே அடைவார்களாக' என்று சாபமிட்டிறந்தாள்; அப்பரதன் இக்கோவலனாகப்பிறந்தான்; ஆதலால், நீங்கள் இத்துன்பமடைந்தீர்கள்; நீ இற்றைக்குப்பதினாலாவதுதினத்தின் பகல்சென்றபின்பு உன்னுடைய கணவனைக் கண்டுசேர்வை' என்றுசொல்லி அவளைத்தேற்றிச்செல்ல, பின்பு கண்ணகி மதுரையை நீங்கி வையைக்கரைவழியே மேற்றிசைநோக்கிச் சென்று மலைநாடடைந்து அதிலுள்ள திருச்செங்குன்றென்னும் மலைமேலேறி ஒரு வேங்கைமரத்தின்நிழலின்கீழ் பதினாலாவதுதினத்துப் பகல்சென்றபின்பு அங்கே தெய்வவடிவத்தோடுவந்த கோவலனைக் கண்டுகளித்து அவனுடன் விமானத்தின்மேலேறித் தேவர்கள் போற்றும்படி சுவர்க்கமடைந்தாள்.

[௩.—வஞ்சிக்காண்டம்.]

கண்ணகி, இவ்வாறு கணவனோடு விமானமேறிச் சுவர்க்கம்போகக் கண்ட வேட்டுவமகளிரும் வேடர்களும் மிகுந்த ஆச்சரியமடைந்து தமது குறிச்சியிற் கண்ணகிபொருட்டு ஒரு குரவைக்கூத்தும் செய்வித்தார்கள். பின்பு அவ்வேடர்கள், இந்த அதிசயத்தைத் தந்நாட்டு அரசனாகிய செங்குட்டுவனுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்றெண்ணிப் பலவகையானகாணிக்கைப்பொருள்களையும் கைக்கொண்டுசென்று, மலைவளங்காண்டற்குத் தனது தேவிவேண்மாளோடும் தம்பிஇளங்கோவடிகளோடும் புறப்பட்டுநால்வகைத்தானையுஞ்சூழவந்து பேராற்றங்கரையிலுள்ளமணற்குவியலிலிருக்குஞ்சேரன்செங்குட்டுவனைக்கண்டுவணங்கிச் சொன்னார்கள்; அதுகேட்டு அவ்வரசன்

அதிசயிக்க, அங்குவந்திருந்த மதுரைத்தமிழாசிரியராகிய சாத்தனார், மதுரையிற் கோவலன்கொலையுண்டதையும், அங்கே கண்ணகியால் நடந்தவற்றையும் மதுராநகர்த்தெய்வம் அவளுக்குமுன்வந்து சொல்லியதையும் விரித்துச்சொன்னார்; செங்குட்டுவன், பாண்டியன் இறந்ததற்கிரங்கித் தன்தேவியின் வேண்டுகோளால் கண்ணகியாகிய பத்தினிக்கடவுளைப் பிரதிஷ்டித்து வழிபடுதற்கெண்ணி, அவளுருவஞ்செய்தற்குச் சிலைகொணர்தற்பொருட்டு மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்து, முன்னம் இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள் 'ஆரியமன்னராகிய கனகனும் விசயனும் தமிழ்நாட்டரசரை யிகழ்ந்தார்'என்று சொல்லக்கேட்டவனாதலால், 'அவ்வரசர்களைவென்று அவர்கள் முடியில் அச்சிலையையேற்றிக் கொண்டுவருவேன்'என்று சபதஞ்செய்து, உடனே சேனைகளுடன் புறப்பட்டு நீலகிரியையடைந்து அங்குத்தங்கி இமயமலையினின்றும்வந்த முனிவர்கள்கூறிய ஆசியைப்பெற்று அப்பாற்சென்று கங்காநதியையடைந்து தனது நட்பரசர்களாகிய கன்னர்கள் கொணர்ந்து வைத்திருந்த ஓடமேறி அக்கரைசென்று அவ்விடத்திற்றங்கி அங்கே போர்செய்வதற்குவந்த கனகவிசயரையும் அவருக்குத்துணையாகவந்த உத்தரன் முதலிய அரசர்களையும்வென்று தாபதவேடமுதலியவற்றைக் கொண்டோடிய அவ்வரசர்களைப்பிடித்து அகப்படுத்திக்கொண்டு தன்மந்திரியாகிய வில்லவன்கோதையையும் சேனையையும் அனுப்பி இமயமலையினின்றும் சிலைவருவித்து அதைக் கனகவிசயர்முடியிலேற்றி விதிப்படி கங்கையில் நீர்ப்படைசெய்து இப்பால்வந்து அதன்தென்கரையிற் சேனையோடுந்தங்கி அங்குக் கங்கையாடிவந்த மாடலனாற் கோவலன் வரலாறுமுதலியவற்றையும் நெடுஞ்செழியனுக்குப்பின்பு இளங்கோவேந்தன் அரசாட்சிசெய்துவருதலையுமறிந்து அம்மாடலனுக்குத் தன் நிறையாகிய ஐம்பதுதுலாம்பொன் தானஞ்செய்து தன்னால்வெல்லப்பட்ட கனகவிசயரைச் சோழனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் காட்டிவரும்படி நீலன்முதலிய ஒற்றர்களையனுப்பிவிட்டுச் சேனையுடன்புறப்பட்டு இடையிலுள்ளவளங்களையெல்லாம்பார்த்துக்கொண்டு வஞ்சிநகரமடைந்து ஆங்குள்ளவர்களோடும் அளவளாவி மகிழ்வுற்றிருந்தான் ; அப்படியிருக்கையில்ஒருநாள், முன்புஅனுப்பப்பட்டநீலன்முதலிய ஒற்றர்கள் வந்து, 'தோல்வியடைந்து மாறுவேடம்பூண்டுசென்ற கனகவிசயர்முதலியோரைப்பிடித்துக்கொண்டுவந்ததைச் சோழனும் பாண்டியனும் இகழ்ந்துசொன்னார்கள்' என்று சொல்லக்கேட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு, அங்குவந்திருந்த மாடலன், 'நீ கோபந்தணிக ; இளமை யாக்கை செல்வ முதலியவைகள் நிலையா; நல்லபதத்தையடைவிக்கும் யாகத்தை இனிச்செய்தல் வேண்டும்' என்று பலஏதுக்கள்முகமாக எடுத்துச்சொல்லக்கேட்டு அக்கோபந்தணிந்து, அம்மாடலன் சொல்லியவண்ணம் யாகத்திற்குரியவற்றை அமைக்கும்படி சிலரையனுப்பி, ஆரியவரசர் முதலியோரைச் சிறையினின்று நீக்கி அவர்களுக்குவேண்டியவற்றைக்கொடுத்துஉபசரிக்கும்படி வில்லவன்கோதைக்குச்சொல்லிப் பலருடன்சென்று சிறந்த கம்மியர்களாற்செய்யப்பட்ட ஓராலயத்தில் இமயச்சிலையாலியற்றப்பட்டுள்ள வடிவத்திற் பத்தி

னிக்கடவுளாகிய கண்ணகியைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி விதிப்படி நித்திய பூசைமுதலியவற்றை நடத்தும்படி கட்டளையிட்டு அங்கேயிருந்தான். அப்படியிருக்கும்பொழுது, முன்னம், கோவலன் கொலையுண்டதுமுதலியவற்றை மாடலனாற்கேட்ட தேவந்தியும் கண்ணகியின் செவிலித்தாயும் அவளடித்தோழியும் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்று நீங்கி மதுரையையடைந்து அங்கே கண்ணகியைக்காணாமல் மாதரிமகள் ஐயையைக்கண்டு அவளையழைத்துக்கொண்டு வையைக்கரைவழியேசென்று மலைநாடுபுகுந்து கண்ணகிகோயிலையடைந்து அங்கிருந்த செங்குட்டுவனைக்கண்டு தங்களை இன்னாரென்று அறிவித்துக் கண்ணகியின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்திப் புலம்பினார்கள்; அப்பொழுது, கண்ணகி, தெய்வவடிவத்தோடு வெளிப்பட்டுச் செங்குட்டுவனுக்குக் காட்சிகொடுத்து வாழ்த்தினாள்; பின்பு செங்குட்டுவன் மாதவிமகளாகியமணிமேகலையின் துறவைத் தேவந்திசொல்லக்கேட்டு, அவள்மேல் ஆவேசித்த சாத்தனென்னுந்தெய்வத்தின் கட்டளையால் மாடலன் தன்கையிலுள்ள கமண்டலநீரை அங்குவந்திருந்த மூன்று இளம்பெண்கள்மீது தெளிப்ப, உடனே கண்ணகியைக்குறித்துப்புலம்பிய அம்மூவரையும் கண்ணகிநற்றாய் கோவலன்நற்றாய் மாதரி என்னும் இம்மூவருடைய பிறப்பினராக அறிந்து, அவர்கள் அவ்வாறுபிறந்ததற்குக் காரணத்தை மாடலன்சொல்லக்கேட்டு, பத்தினிக்கடவுளுக்கு நித்தியபூசைசெய்யும்படி தேவந்திக்குச்சொல்லித் தான் அக்கடவுளை மூன்றுமுறை வலம்வந்து வணங்கி நின்றான்; அப்பொழுது ஆரியமன்னரும் மாளவவேந்தரும் இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும் அங்குவந்து அக்கடவுளைநோக்கி 'இச்செங்குட்டுவனைப்போல எங்களுடையநாட்டில் யாங்கள் உனக்குச்செய்யும் பூசையில் நீ எழுந்தருளி எங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திப்ப, 'நீங்கள்விரும்பியபடியே வரந்தந்தேன்' என்று அப்பொழுது ஒருகுரல் உண்டாயிற்று. அதனைக்கேட்ட செங்குட்டுவனும் மற்றையரசர்களும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள் பின்பு செங்குட்டுவன் மாடலனோடு யாகசாலைக்குச் சென்றான். அப்பால், இளங்கோவடிகள் பத்தினிக்கடவுள்கோயிலுக்குச் சென்றார்; அவருக்குமுன்பு பத்தினிக்கடவுள்தேவந்திமேற்றோன்றி அவருடைய வரலாறுகளைச் சொல்லி உவப்பித்தாள்.

கோவலன் வெட்டுண்டுவிழுந்தகாலந் தொடங்கிப் பாண்டியநாட்டில் மழை இல்லாதுபோயிற்று; வறுமையும் நோயும் அதிகரித்தன; அதுதெரிந்து கொற்கைநகரத்திருந்த அரசனாகிய இளஞ்செழியன் பத்தினிக்கடவுளுக்கு ஆயிரம் பொற்கொல்லரைப் பலியிட்டுக் களவேள்வியாற்சாந்திசெய்து விழாவெடுத்தலால், அந்நாட்டில் மிகவும் மழைபெய்தது; முற்கூறிய வறுமையும் நோயும் நீங்கின. அதனைக்கேள்வியுற்றுக் கொங்குமண்டிலத்தரசரும், இலங்காபுரத்தரசனாகிய கயவாகுவும், சோழநாட்டில் உறையூரிலிருந்த அரசனாகிய பெருநற்கிள்ளியும் கண்ணகிக்குக் கோயில்கட்டுவித்து நித்தியபூசை விழாமுதலியவற்றைச்செய்து வழிபட, அவர்நாடுகள் மிகுந்த வளமுற்றன.

சிலப்பதிகாரம்.

இரண்டாவது

மதுரைக்காண்டம்

மூன்றாவது

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

பெண்ணணி கோலம் பெயர்ந்தபிற் பாடு
புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்திக்
கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறாஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்துக்
கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா
வரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே
பகலொளி தன்னினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற் கேத மில்லெனக்
குரவரு நேர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து
கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப்
படுங்கதி ரமயம் பார்த்திருந் தோர்க்குப்
பன்மீன் றானையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செல்வன் றோன்றித்
*   *   *   *
* .   *   *   *
தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல்
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பல்பூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிங்களும் *வேண்டுதி யென்றே

---

* வேண்டியின்றே யெனவும் பாடம்.

ந

பார்மக ளயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்ன
ராரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு மினையா தெனத்
தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து
வேனில்வீற் றிருந்த வேயக ரத்துக்
கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப
வரிநவில் கொள்கை மறைநூல் வழுக்கத்துப்
புரிநூன் மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து
மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்தலைப் படுவோன்
காதலி தன்னொடு கானகம் போந்ததற்
கூதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்
கோவலன் பிரியக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்
வருந்திறல் வேனிற் கலர்களைந் துடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே
யாதுநீ கூறிய வுரையீ தென்கெனத்
தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்திக்
கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போ
னிருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக்* கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றது
மின்னுயி ரிழந்த யாக்கை யென்னத்
துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கடல் வீழ்ந்தது
மேவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்
பெருமக னேவ லல்லதி யாங்கணு

---

*கிழாஅளெனவும் பாடம்.

மரபே தஞ்சமென் றருந்தா னடைந்த
வருந்திறல் பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்
வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசந்த மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்
வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்ததும்
மிருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்
கண்மணி யனையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கல் மாதவி யீத்தது
மீத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம் புரிந்தோன் சென்ற தேயமும்
வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரஞ ராட்டி
போதவிழ் புரிகுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட
வுடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தல் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெய்திய துணர்வோ
னடிகண் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி *மனக்கொளல் வேண்டுங்
குரவர்பணி யன்றியுங் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டிரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல் வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி
யென்றவ னெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன்றீ திலளெனத் தளர்ச்சி நீங்கி
யென்றீ தென்றே யெய்திய துணர்ந்தாங்
கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது
மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதேன்

*மனங்கொளலென்றும் பாடம்.

கோசிக மாணி காட்டினன் கொடுத்து
நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்திய
விடுக்கண் களைதற கீண்டெனப் போக்கி
மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
வாசில கொள்கை யறவிபா லணைந்தாங்
காடிய கொள்கை யந்தரி கோலம
பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து
செந்திறம் புரிந்த செங்கோட்டி யாழிற்
றந்திரி கரதமொடு திவவு றுத்தியார்க்
தொற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்து
குரன்முதற் கைகிளை யிறுவாயர் கட்டி
வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டுப
பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு
கூடற் காவதங் கூறுமி னீரெனச்
காழகிற் சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டேயவை
மான்மதச் சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத
தேமென் கொழுஞ்சே றாடி யாங்குத்
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதுவிரி தொடையற் பூவணை பொருந்தி
யட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்திம் புகையு மாகுதிப் புகையும
பல்வேறு பூம்புகை யளைஇ வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற பாணடியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றிப்
புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்
நணிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்

௧௩.—புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.

முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர் பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
காலை முரசக் கனைகுர லோதையு
நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையு
மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையு
மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்
போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்
வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும
பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையுங்
கிணைநிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியுங்
கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட
லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கிக்
குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு
மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்
சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்
பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து
குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்
விரிமல ரதிரலும் வெண்கூ தாளமுங்
குடசமும் வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்
பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த
கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு
மிடைந்துசூழ் போகிய * *
* * * *
* * * *
* * * *
கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வா
யருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி
விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்
விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்த
*லுலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி

---

* உலகுபுரந்தென்றும் பாடம்.

வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி
தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கிப்
புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
அனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது
பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி
வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றாங்
கருமிளை யுடுத்த வகழிசூழ் போகிக்
கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்
தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மைய மின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்கப்
போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோன மறித்துக்கை காட்டப்
புள்ளணி கழனியும் பொழிலும் பொருந்தி
வெள்ளநீர்ப் பண்ணையும் விரிநீ ரேரியுங்
காய்க்குலைத் தெங்குமா வாழையுங் கமுகும்
வேய்த்திரட் பந்தரும் விளங்கிய விருக்கை
யறம்புரி மாந்த ரன்றிச் சேராப்
புறஞ்சிறை மூதூர்ப் புக்கனர் புரிந்தென.

சிலப்பதிகாரம் எனபது, சிலம்பினது அதிகரித்தலையுடையது என அன்மொழித்தொகையாய் நூலுக்குக்காரணப்பெயராயிற்று. அதிகாரம் - அதிகரித்தல். இராசநீதியில் தவறின அரசரை அறக்கடவுள் கூற்றாய் நின்று கொல்லு மெனபதும், பத்தினியை மக்களேயன்றித் தேவரும் முனிவரும் ஏத்துதல்இயல்பென்பதும், முனசெய்த இருவினையும் செய்தமுறையே செய்தோனைநாடிவந்து பயனூட்டுமென்பதுமாகிய இம்மூன்றும் சிலம்புகாரணமாகத் தோன்றலின், நூலாசிரியராகிய இளங்கோவடிகள், இந்நூற்குச் சிலப்பதிகாரம் என்று பெயரிட்டனர்; இதனை, (பதிகம், அடி - ருரு - சு0)

"அரசியல் பிழைத்தோர்க் கறங்கூற்றாவதூஉ, முரைசால்பத்தினிக்குயர்ந்தோ ரேத்தலு, மூழ்வினையுருத்துவந்தூட்டுமென்பதூஉ, சூழ்வினைச்சிலம்புகாரணமாகச், சிலப்பதிகாரமென்னும் பெயரா, னாட்டுதுமியாமோர்பாட்டுடைச் செய்யுள்" என்பதனாலுணர்க. சிலம்புகாரணமாக இம்மூன்றுந்தோன்று தல் கதைச்சுருக்கத்தால் உணரப்படும்.

மதுரைக்காண்டம் மதுரை - பாண்டியநாட்டி னிராசதானியாகிய தென்மதுரை. காண்டம் - கூட்டம் எனவே, மதுரையில்நடந்தசரித்திரத் தின்கூட்டத்தையுடையதென்பது திரண்டபொருள்.

புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை. (கண்ணகியுடனே கோவலன்)மதுரைப்புறஞ் சேரியிற்சென்றுதங்கினகாதையென விரியும். காதை- கதையையுடையது. புறஞ்சேரியென்றது,மதுரைநகரத்தின் வெளியிடத்ததான முனிவரிருக்கை யை. இவர்கள் இங்ஙனம் அங்குத்தங்கினது, சிலம்பைவிற்று வியாபாரஞ் செய்து பொருளீட்டும்பொருட்டுக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தினின்றும் மது ரைக்குப்புறப்பட்டுப்போகும்பொழுது இடை வழியிலென அறிக.

க. மண்ணணங்கின் கோலம் பெயர்ந்தபிற பாடு

இ-ள். முற்கூறிய சாலினியாகிய பெண் அணிந்த கோலமும் கூத்தும் முடிந்த பின்னை யென்க

பிறபாடு - ஒருசொல். கோலமெனவே கூத்தும் அடங்கிற்று.

(குறிப்பு) முற்கூறிய - கீழ்வேட்டுவவரியிற்கூறின. சாலினி - தேவ ராட்டி, ஆவேசக்காரி.

உ புண்ணிய முதல்வி திருந்தடி பொருந்தி

இ - ள். தவத்திற்குத் தலைவியாகிய கவுந்தியடிகளுடைய திருந்திய அடியைச் சென்றுசேர்ந் தென்க.

ங - ச கடுங்கதிர் வேனிலிக் காரிகை பொறாஅள்
படிந்தில சீறடி பரல்வெங் கானத்து

இ - ள் இவ்வழகு நீர்மையையுடையாள் இந்தக் கடிய கதிரின் வெம் மையைத் தன்மெய்யிற்பட்டப் பொறாள்,அதுவுமன்றி இவள்சிற்றடியும் வெய் ய பருக்கையையுடைய இப்பாலைநெறியிற் படிந்தில வென்க.

உள்ளடி கொப்புளித்தமையிற் குஞ்சித்துநடந்தமைகூறினன்.

ரு - சு. கோள்வ லுளியமுங் கொடும்புற் றகழா
வாள்வரி வேங்கையு மான்கண மறலா

இ- ள். நேரிட்டாரைக் கைக்கொள்ளுதற்கு வலிய கரடியும் தாம் அக ழக்கடவ புற்றினையும் அகழா;ஒளிபொருந்திய வரியையுடைய புலியும் தாம் மாறுபடக்கடவ மானினத்தோடு மாறுபடா வென்க.

பாம்பு உறைதலிற் கொடும்புற்றென்றார்.

(கு-பு.)அகழ்தல்-தோண்டுதல் வாள்-உரிச்சொல்.வரி-உடம்பின்கோடு.

எ - க0. அரவுஞ் சூரு மிரைதேர் முதலையு
முருமுஞ் சார்ந்தவர்க் குறுகண் செய்யா
செங்கோற் றென்னவர் காக்கு நாடென
வெங்கணும் போகிய விசையோ பெரிதே

இ - ள். முற்கூறியவையன்றி, இரைதேருமுதலையும் பாம்பும் பேயும் இடியும் ஆகிய இவை தம்மைநலிந்தவர்க்கு வருத்தஞ்செய்யத் தகுவன வாயினும் செய்யா;செங்கோன்மையையுடைய தென்னர் ஆணையாற்காக்கு நாடென்று திசையெங்கும் பரந்த இசை மிகப் பெரிதாகலா னென்க.

இவற்றான், இவனாணையும் ஐவகைநிலத்திற்குரிமையுங் கூறினார். ஐவகைநிலனென்பது எவற்றாற்பெறுதுமெனின்,—கானமென்பதனால் முல்லையும்,சூர் கரடி யெனபவற்றாற் குறிஞ்சியும்,வேங்கையென்பதனாற் பாலையும், உருமுவெனபதனால் மருதமும்,முதலையென்பதனால் நெய்தலும் பெறுதும். இவ்வகைபான இவனாட்டு இக்காலத்துவருத்துவது இவ்வெயிலொன்றுமே யென்பதாயிற்று.

(கு - பு.) தென்னவர் - தென்னாடாள்பவர்; பாண்டியர். ஆணை - கட்டளை. இசை - புகழ். "இசையாற்றிசைபோயது"எனறார்சிந்தாமணியாரும்.

கக - கச. பகலொளி தனனினும் பல்லுயி ரோம்பு
நிலவொளி விளக்கி னீளிடை மருங்கி
னிரவிடைக் கழிதற கேத மிலலெனக்
குரவரு நேர்ந்த கொள்கையி னமர்ந்து

இ - ள். அங்ஙனம் வருத்தும் பகற்கதிர்விளக்கத்தினும் பலவுயிர்க்கும் அருள்செய்யும் இராக்கதிர்விளக்கத்தோடே நெடிய வழியிடையைக் கழிதற்கு வரும் ஏதப்பாடு ஒன்றுமில்லையென்று கோவலன்சொலலக் கவுந்தியடிகளும் ஒக்குமெனறு உடன்பட்ட கோட்பாட்டோடேமேவி யென்க.

(கு - பு.) பகற்கதிர் - சூரியன். இராக்கதிர் - சந்திரன. ஏதப்பாடு - இடையூறு. ['நீளிடை - காடு' என்பர் அரும்பதவுரையாசிரியர்.]

கரு - கசு. கொடுங்கோல் வேந்தன் குடிகள் போலப
படுங்கதி ரமயம பார்த்திருந் தோர்க்கு

இ - ள். கொடுங்கோன்மையையுடையவேந்தன்குடிகள் அவனபோங் காலத்தையும் தண்ணளிவேந்தன் வருங்காலத்தையும நோக்கியிருக்கு மாறுபோல வெங்கதிர் படுமமயத்தையும தணகதிர் எழுமமயத்தையும் பார்த்திருந்த இவர்கட் கென்க.

(கு - பு.) வெங்கதிர்படுமமயம் - சூரியாஸ்தமனசமயம தண்கதிர்எழு மமயம் - சந்திரோதயசமயம.

கஎ - கஅ. பன்மீன் றானையொடு பாற்கதிர் பரப்பித்
தென்னவன் குலமுதற் செலவன றோன்றி

இ - ள். அத்தென்னவன்குலத்திற்கு முதல்வனாகிய திங்கட்செல்வன் பலவகைப்பட்ட மீன்றானையுடனே தண்ணளிப்பகுதியவாகிய கதிர்களைப் பரப்பித் தோன்ற வென்க.

தோன்றி - தோன்ற. மீன்றானை - கயற்கொடித்தானையுமாம்.

(கு - பு.) முதல்வன - ஆதிபுருஷன்; பாணடியன சந்திரகுலத்தவனாதலின், இங்ஙனங்கூறினார். மீன - விண்மீன்; நக்ஷத்திரம். தானை - சேனை. பாற்கதிர் - அமிருதகிரணம்.

கக - உக.   *   *   *   *

*   *   *   *

தாதுசேர் கழுநீர்த் தண்பூம் பிணையல
போதுசேர் பூங்குழற் பொருந்தா தொழியவும்
பைந்தளி ராரமொடு பலபூங் குறுமுறி
செந்தளிர் மேனி சேரா தொழியவு
மலயத் தோங்கி மதுரையின் வளர்ந்து
புலவர் நாவிற் பொருந்திய தென்றலொடு
பானிலா வெண்கதிர் பாவைமேற் சொரிய
வேனிற் றிங்களும் வேண்டுதி யென்றே
பாரமக ளயாவுயிர்த் தடங்கிய பின்னர்

வேண்டுதி - முன்னிலைவினை.

இ - ள். பார்மகள், பாவாய,முன்றான் நின்கொழுநன் நின்னைப்பிரிந்த இளவேனிற்காலத்தில,****அழகியசந்தனத்தளிரோடேபலபூக்களினிதழும் சிவந்ததளிர்போலும் மேனியைச சேரபபெறுவாயொழியவும,பலவகைப் பூந்தாதும் கழுநீர்ப்பிணையலும் முல்லைமலர் பற்றறாத பூங்குழலிற் பொருந் தாவாயொழியவும், மலயத்தேமுளைத்து மதுரையிலேவளர்ந்து புலவர்நாவிலேபூத்து சிலைபெற்ற தென்றலோடே வெள்ளிய ஒளியையுடைய திங்களின் கதிர் நின்மெய்யிற்சொரிதலொழியவும வேண்டி இப்பொழுது வேனிற்றிங் கள் இவ்வெண்கதிரை நின்மெய்யிற்சொரியவும விரும்பியிருப்பையே; இரா யெனச்சொல்லிவருந்திநெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு அவள்துயின்றபின்னெனக.

ஏகாரம - எதிர்மறை. சிலசொறகள்வருவிக்க. இத்துணையும் இவள் புணர்ச்சியின்பம் பெறுமைநோக்கிப் பாரமகள் இரங்கிக்கூறினாள். என்னை புணர்ச்சியில்லாதவாறெனின்,—மாதவியோடு புலந்துபோதலானும், மது ரைக்குச்செல்லுதறகு ஒருப்பட்ட நெஞ்சினராதலானும், மேற் கவுந்தியடி களுடன்வழிசசெல்லுதலானும் யாண்டும் மெய்யுறன்மாத்திரமல்லது புணர் சசியில்லையென வுணர்க.

(கு - பு.) பிணையல - மாலை. கற்பிற்குச்சிறந்ததென்று முல்லைகூறினார். மலயம - பொதியமலை. புலவர்நாவிலேபூத்தல் - புலவர்களால்வருணிக்கப் படுதல். பாவை - அண்மைவிளி. பார்மகள் - பூமிதேவி. பாவாய் - அழகிய பெண்ணே! புலந்து - மாறுபட்டு.

ருO - ருஉ.   ஆரிடை யுழந்த மாதரை நோக்கிக்
கொடுவரி மறுகுங் குடிஞை கூப்பிடு
மிடிதரு முளியமு மிணையா தேகென

இ - ள். கோவலன் அரியவழியிடைத் துயருழந்த கண்ணகியைநோக்கி, இவ்விரவில் நாஞ்செல்கின்றநெறியிடைப் புலி மறுகும்; பேராந்தை குழறும்; கரடி இடிக்கும்; இவற்றிற்குத் துணுக்கென்றது ஏகுவாயாக வென்றெனக.

மறுகும் - வாய்விடும் ; குறுக்கிடுமெனினுமமையும். இடிப்பு - அதிர்ப்பு ; உற்றட்ட டட்டெனப் பறபறைசொட்டல.

௩௩ - ௩௫. தொடிவளைச் செங்கை தோளிற் காட்டி
மறவுரை நீத்த மாசறு கேள்வி
யறவுரை கேட்டாங் காரிடை கழிந்து

இ - ள். அங்ஙனங்கூறியகோவலன் இவட்குக் கண்டுயில் மயங்குதலானும் குஞ்சித்துத் தளர்ந்துநடத்தலானும் வளைவையுடைய வளைபொருந்திய செங்கைக்குத் தன்றோள் ஆதாரமாதலை அங்ஙனங்கூறிக்காட்டி இவளை மனத்துயர்நீங்குதற்பொருட்டு மறவுரைகளினின்றுநீங்கிய மாசற்ற கேள்வியையுடையாள்கூறும்அறவுரைகளைக்கேட்டு அதனானே தொலைத்தற்கரிய வழியைத் தொலைத் தென்க.

தொடி - வளைவு ; * "தொடிக்கட்பூவை" என்றாராகலின். கேள்வி யென்றார், அத்தன்மையுடைய கவுந்தியடிகளை ; ஆகுபெயர்.

(கு - பு.) மறவுரை - அதருமவார்த்தை அறவுரை-தருமோபதேசம். [' தோளிற்காட்டி - அவனதுகையைத் தன்தோளிலேசேர்த்து' என்பது அரும பதவுரை.]

௩௬ - ௩௭. வேனிலவீற் றிருந்த வேய்கரி கானத்துக்
கான வாரணங் கதிர்வர வியம்ப

இ - ள். வேனில் நிலைபெறுதலாலே வெந்துகரிந்துகிடக்கின்ற மூங்கிற்காட்டிலே காட்டுக்கோழிச்சேவல்கள் கதிரெழுச்சியைஅறிவிக்க வெனக.

ஆனித்திங்கட் கடைநாளாகலின், வீற்றிருந்தவென்றார்.

(கு - பு.) வேனில் - முதுவேனில. கதிரெழுச்சி - சூரியோதயம.

௩௮ - ௩௯. வரிநவில் கொள்கை மறைநூல வழுக்கத்துப்
புரிநூன மார்ப ருறைபதிச் சேர்ந்து

இ - ள். நாவால் மறைநூலநவிலாது வரிப்பாட்டைநவிலுங் கோட்பாட்டையுடைய நூலணிமார்ப ருறைவதோர் பதியைச் சேர் தென்க.

புக்கென்னாது சேர்ந்தெனறதனால, அந்தப்பாரப்பார இழுக்கியவொழுக்கமுடைமை தமது சாவகநோன்புக்கேலாமையின, ஊர்க்கயலேதோர் நகரிற் கோயிற்பக்கத்திற் சேர்ந்தா ரென்க.

(கு - பு.) நவிலும் - சொல்லும பதி-இடம் [வழுக்கம் - தப்புதல்]

௪0 - ௪௩. மாதவத் தாட்டியொடு காதலி தன்னையோர்
தீதுதீர் சிறப்பிற் சிறையகத் திருத்தி
யிடுமுள் வேலி நீங்கி யாங்கோர்
நெடுநெறி மருங்கி னீர்த்தலைப் படுவோன

இ - ள். அந்தவிடியற்காலத்தே கவுந்தியடிகளுடனே கண்ணகியையும் ஓரொதுக்கமாகிய நல்ல அடைப்பகத்தே வைத்து அவ்வேலியில் இடுமுள்ளொன்றைப்பிரித்து அதனைநீங்கிக் காலைக்கடன்கழித்தற்கு நீணெறிக் கண்ணதோர் நீர்நிலைக்கண் தலைப்படுகின்றவ னென்க.

* சீவகசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம், ௮௨.

நெடுநெறி - பெருவழி.

(அரும்பதவுரை.) சேமமுள்ளதோரிடத்திருந்தி. இடுமுள்வேலி - சுற்றும் வேலியையுடைய இவர்களிருக்கிறவிடம். நீர்த்தலைப்படுகை - சந்திப்பண்ணுகை.

சச - சஎ. காதலி தன்னொடு கானகம் போந்ததற்
ஊதுலைக் குருகி னுயிர்த்தனன் கலங்கி
யுட்புலம் புறுதலி னுருவந் திரியாக்
கட்புல மயக்கத்துக் கௌசிகன் றெரியான்

இ - ள். அங்ஙனஞ் சென்றுநின்ற கோவலனை, தன் காதலியோடு கானகத்தின்கண் போந்ததற்கு உலையிலூதுந்துருத்திபோல நெட்டுயிர்த்து உள்வெதும்பிக் கலங்கித் தனிமையுற்று நிறமவேறுபடுதலாற் கௌசிகன் கட்புலமயக்கத்தான அறியானா யென்க.

உலைக்குருகு - வெளிப்படை.

(அரு- உரை) கட்புலமயக்கத்து - கண்ணிற்பிரமையற்றதாதலால ; தன்னறிவுமயக்கத்தாலென்றுமாம். கவுசிகன் - கோசிககோத்திரத்தான்; பெயருமாம். இவன்மாதவிகடையாயினானோரந்தணன். அவனோஅல்லனோ வென்று அயிர்த்து.

சஅ - ருங. கோவலன பிரியக் கொடுந்துய ரெய்திய
மாமலர் நெடுங்கண் மாதவி போன்றிவ்
வருந்திறல் வேனிற கலர்களந் தடனே
வருந்தினை போலுநீ மாதவி யென்றோர்
பாசிலைக் குருகின் பந்தரிற் பொருந்திக்
கோசிக மாணி கூறக் கேட்டே

இ - ள். அங்ஙனம் அவன நிறம்வேறுபடுதலானும் தான் செய்ம்மைக்கண நிற்றலானும் ஐயுற்று அவ்வையந்தீர்வான கோவலன்பிரிவிற்காற்றாது காமத்தீயால் துயருற்று அலைப்பொறாது அப்பொழுதேவருந்துகின்ற மாதவியைப்போன்று நீயும் இளவேனிலநீங்க அப்பொழுதே அதற்காற்றாது பொறுத்தற்கரிய வெம்மையையுடைய முதுவேனிற்காலத்துவெயிலால் துயருற்று அலைப்பொறாது வளைந்து அக்காலவணிமையோடேவருந்தினாய்; மாதவியென்னும்பெயர்வாசிக்கோ வென்று ஓர்பசியஇலையையுடைய குருக்கத்திபடர்ந்தநிழலையுடைய இடத்திலே சென்றுநின்று அக்கோசிகனென்கிற மறையவன கூறக் கேட்டனன் என்க.

பாசிலையென்றார், இளவேனிற்கட் செந்தளிராயது முதுவேனிற்கு முற்றிப் பாசிலையாயிற் றென்பது தோன்ற.

(கு - பு.) அவன் - கோவலன். தான் - கௌசிகன். செய்ம்மைக்கண் - தூரத்தில். ஐயம் - சந்தேகம். தீர்வான் - தீர. அலர் - பலர்தூற்றும்பழியும, மலரும். [குருகு - குருக்கத்தி. கோடையால்எழுந்தபூவெல்லாமுதிர்ந்து பொலிவழிந்து நின்றதனைக் கண்டு மாதவியைப்போலப் பொலிவழிந்த

ளை யென்று குருக்கத்திநீழற்பொருந்தினன். மாதவி - குருக்கத்தி.] பசுமை + ஞிலை = பாசிலை.

ருச - ருரு. யாதுநீ கூறிய வுரையீ திங்கெனத்
தீதிலன் கண்டே னெனச்சென் றெய்தி

இ - ள். இங்ஙனம் கோசிகன்கூறக்கேட்ட கோவலன் நீ இங்குக்கூறிய இக்கூற்றிற்குப் பொருள்யாதென அசதியாட, இனி ஐயமுடையேனல்லேன், கோவலனெனவறிந்தேனென உட்கொண்டு சென்றுசேர்ந் தென்க.

ருசு. கோசிக மாணி கொள்கையி னுரைப்போன்

இ-ள். கோசிகன் தான்வந்த கருமக்கோட்பாட்டினைக் கூறுகின்றவன்,

ருஎ - ருஅ. இருநிதிக் கிழவனும் பெருமனைக் கிழத்தியு
மருமணி யிழந்த நாகம் போன்றதும்

இ - ள். இருநிதிக்கிழவனும அவனமனைக்கிழத்தியும் அரிய மணியையிழந்த நாகம்போல அழுதும் ஒளியு மிழந்து புறெங்கியதும்,

(கு - பு.) இருநிதிக்கிழவன் - மிக்கசெல்வத்திற்குடரியவன்; கோவலன்தந்தையாகிய மாசாத்துவான். பெருமனைக்கிழத்தி - கோவலனதாய். மணி - மாணிக்கம்.

ருகூ - சூ0. இன் னுயி ரிழந்த யாக்கை யெனனத்
துன்னிய சுற்றந் துயர்க்கட லழுந்தசும்

இ - ள். நெருங்கியகிளைஞா இனியவுயிரையிழாத யாக்கைபோலச் செயலமாணடு துயர்க்கடலிலே யழுந்துகின்றதும,

இனி, யாக்கையிழந்தஇன்னுயிரெனமாறி வீடுபெறற்குரியவுயிர் இளமைக்காலத்தே யாக்கையையிழத்தலில் தவஞ்செய்யப்பெறாது பிறவிக்கடலகத்தழுந்துமாறுபோல வெனவுமாம்.

சுக - சுஉ. ஏவ லாளர் யாங்கணுஞ் சென்று
கோவலற் றேடிக் கொணர்கெனப் பெயர்ந்ததும்

இ - ள். இருநிதிக்கிழவன தன்ஏவலாளரை நோக்கி எத்திசைக்கண்ணுஞ்சென்று கோவலனைத்தேடிக் கொண்டுவருகவென்றுரைக்க அவர் எத்திசைகளினுஞ் சென்றதும்,

போந்ததும் பாடமாயின், இத்திசையினும் சிலாபோந்ததுவு மென்க.

சுங - சுசு. பெருமக னேவ லலலதி யாங்கணு
மரசே தஞ்சமென் றருங்கா னடைந்த
வருந்திறல பிரிந்த வயோத்தி போலப்
பெரும்பெயர் மூதூர் பெரும்பே துற்றதும்

இ - ள். எத்துணைச் சிறுதொழிலாயினும் பெருமகனேவிய பணிவிடையைச் செய்தலே அரியபொருளாதலல்லது பணிவிடையன்றாயின் அரசாட்சி என்றும் எளிமைப்பொருட்டாமென்று கருதி அடைதற்கரிய வெங்கானிலே சென்றடைந்த இராமன் நீஙகப்பட்ட அயோத்தியின்கணுள்ளார் செயலற்று மயங்கினாற்போலப் பெரிய புகழையுடைய புகாரின்கணுள்ளார் யாவரும் மிகவும் அறிவுமயங்கிய செய்தியும்,

பெருமகன் - தசரதன். தஞ்சம் - எளிமை. அருந்திறல் - இராமன்; அன்மொழித்தொகையாகுபெயர். பேதுறவு - அறிவின்றிரிவு.

(கு - பு) "தஞசக்கிளவியெண்மைப் பொருட்டே" என்பது தொல்காப்பியம் - இடைசசொலலியல் - கஅ. முதுமை + ஊர் = மூதூர்.

சுஎ - எ0. வசந்த மாலைவாய் மாதவி கேட்டுப்
பசநத மேனியள் படர்நோ யுற்று
நெடுநிலை மாடத் திடைநிலத் தாங்கோர்
படையமை சேக்கைப் பள்ளியுள் வீழ்ந்ததும்

இ - ள. திருமுகத்தை மறுத்துக்கூறியமாற்றத்தை வசந்தமாலைவாய்க்கேட்டுப பசாதமேனியளாய் நினைவாகிய வருத்தமுற்று உயர்நத எழுநிலத்தையுடையமாடத்து ஈாலாநிலத்து ஓர்படுக்கையமைநதசேக்கையிடத்தே மாதவி மயஙகிவீழநத செயதியும,

ஆங்கு - அசை. பளளி - இடம.

(கு - பு) திருமுகம - பத்திரிகை. வசாதமாலை - மாதவிதோழி; அன்பெனறமை இயற்சாபபெயருமாம். படாநோய் - மனோவியாதி. இவ்வரலாறு, கடலாடுகாதையிற கூறபபடடது.

எக - எஉ. வீழ்துய ருற்றோள் விழுமங் கேட்டுத்
தாழ்துய ரெய்தித் தான்சென் றிருந்ததும்

இ - ள. அவவணமவீழகநோயுறறவள் வருததத்தைக்கேட்டுச் செருக்கடஙகிப தாழநத துயரமெய்தித் தான சென்றிருந்த செய்தியும்,

வீழ்துயர - விருபபகதாலவருநதுயர்.

(அரு - உரை.) துயருற்றோள் - மாதவி. தான் - கோசிகன்.

எஙு - எசு. இருந்துய ருற்றோ ளிணையடி தொழுதேன்
வருந்துயர் நீக்கென மலர்க்கையி னெழுதிக்
கண்மணி யனையாற்குக் காட்டுக வென்றே
மண்ணுடை முடங்கன மாதவி யீத்ததும்

இ - ள. அஙஙனம மிக்கதுயாமுற்ற மாதவி, நின்னிணையடியைத்தொழுதேன்; எனககு இஙஙனமவ ருநதுயரைத்தீர்ப்பாயாகெனச் சொலலித் தன் கையாலெழுதி இவ்வோலையை எனகணணிற கருமணிபோலவானுககுக் காட்டுவாயாக வென்று தனகையிறறநத செயதியும,

இது தன்மைக்கண வநதது.

(அரு - உரை.) இணையடி - கோசிகனதடி. மண்ணுடைமுடங்கல் இலசசினை.

எஎ - எஅ. ஈத்த வோலைகொண் டிடைநெறித் திரிந்து
தீத்திறம புரிநதோன சென்ற தேயமும்

இ - ள. அஙஙனநதந்த ஓலையைக்கொண்டு இடைநெறியெங்கும் திரிந்து தேடியுங் காணுமல தான்சென்ற தேயங்களும்,

(கு - பு.) தீத்திறம்புரிநதோன - அந்தணன்; கோசிகனுகிய தான்.

௭௧ - ௮௨. வழிமருங் கிருந்து மாசற வுரைத்தாங்
கழிவுடை யுள்ளத் தாரு ராட்டி
போதவிழ் புரிகுழற் பூங்கொடி நங்கை
மாதவி யோலை மலர்க்கையி னீட்ட

இ - ள். முற்கூறிய நெடுநெறியாகிய வழிப்பக்கத்தே யிருந்து ஒழிவறவுரைத்தபின்பாக அழிதலைத்தருகின்ற உள்ளத்தையும் நிறைந்த காமநோயையுமுடையாளாகிய போது அவிழப்பட்ட புரிந்த குழலையுடைய மாதவி தந்த வோலையைக் கோவலன்கையிலே கொடுத்தானாக;

போதவிழ் - குழலுக்கு அடைமொழி.

(கு - பு.) போது - பேரரும்பு; மலரும்பருவத்து அரும்பு.

௮௩ - ௮௬. உடனுறை காலத் துரைத்தநெய் வாசங்
குறுநெறிக் கூந்தல் மண்பொறி யுணர்த்திக்
காட்டிய தாதலிற் கைவிட லீயா
னேட்டகம் விரித்தாங் கெயதிய துணர்வோன்

உணர்வோன் - பெயர்.

இ - ள். அங்ஙனங்கொடுத்த ஓலைமடிப்புறத்துமண்மேல் மாதவிகுறுநெறிக்கூந்தலாலொற்றியபொறி தன்னுடனே கூடியுறைகின்றகாலத்தே வாசநெய்யுரைத்த தன்மையைத் தனக்கு உணர்த்திக்காட்டியதாதலான் அதனைக் கையாற கடிதின் விடுவியானாய்ப் பின்னர் விடுவித்து ஏட்டை விரித்து அதனுட்கிடந்த வாசகத்தின் பொருண்மை யுணர்கின்றவ னெனக.

குறுநெறி - செறிந்தவறல். வாசனையின் செவ்வியினமையைப் பொறி காட்டிற் றெனவுமாம். கூந்தற்பொறியெனக. உரைத்தல் - பூசுதல். கைவிடலீயான் - மெய்ம்மறந்தும் ஓலைத்தலையை நெகிழவிட்டிலனென்றுமாம். எழுதியதூஉம் பாடம.

(அரு - உரை.) கூந்தல்மண்பொறி - கூந்தலாலிட்ட இலாஞ்சனை நாற்றம் அறிவித்ததாதலால் தான் விடுகலனாய.

௮௭. அடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்

அடித்தலத்தில்வீழ்தல் - வணக்கம்.

இ - ள். தேவரீர் திருவடிகளைத் திக்குநோக்கித்தண்டம்பண்ணினேன; இதனைத் திருவுளத்திலே கண்டருள்க;

கண்டருள்கவென இவ்விடத்து ஒருசொல்வருவிக்க. இஃது ப்பாசுரம். இனி அக்காரிகைபாசுரம்.

(கு - பு.) காரிகை - பெண்; மாதவி. பாசுரம் - வசனம்.

௮௮ - ௯௨. வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்
குரவர்பணி யன்றியும் குலப்பிறப் பாட்டியோ
டிரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சங் கடியல வேண்டும்
பொய்தீர் காட்சிப் புரையோய் போற்றி

இ - ள். வடிமொழியுணர்ந்து குற்றந்தீர்ந்த நற்காட்சியையுடைய உயர்ந்தோனே, இருமுதுகுரவர் பணிவிடையொழிந்ததன்மேலும் குலத்திற் பிறந்து கற்பையாளுதலுடையவளுடனே இரவில் நகரிடையைக் கழிந்து போதற்கு வந்தபிழைப்பென்னை? அஃது அறியாது என்பிழைப்போவென்று அவலித்து அரற்றிக் கவலித்துக் கையாற்றின்கண் நெஞ்சுஅழுங்காநின்றது; என்பிழைப்பெனினும் மகளிர்சொல் குற்றமறுதசொல்லென்று திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; இதுவேயன்றி எனக்கு இப்பொழுதுநடக்கின்ற இச்செயலறவு நன்றன்று; அதனைக்கடியல்வேண்டும்; ஆதலால் இவ்வாற்றான் நினக்கு ஓர்புகழ்க்குறைபாடின்றாகப் போற்றுவாயாக;

முன்னர், *"கங்கை தன்னைப் புணர்ந்தாலும்" எனவும், *"மங்கை மாதர் பெருங்கற்பு" எனவும் ஆண்டுக் கூறினமையின், ஈண்டுக் குலப்பிறப்பாட்டியெனத் தோற்றுவாயசெய்து தன்பிழைப்பின்மைகூறினாள். இதுவன்றியும், இருவரிருமுதுகுரவரும் ஏவலாளர் மேவலகூறின இறந்துபடுவரென்பதூஉம், தேருடைக்குலத்திற்கு மாசுவருமெனபதூஉம், தானிறந்துபடிற் சிறிதுபுகழேகுறைபடுமென்பதூஉம் உணர்த்தியவாறாயிற்று.

(கு - பு.) இருமுதுகுரவர் - தந்தைதாயா. பிழைப்பு - தவறு. அவலித்து - வருந்தி. கையாறு - துன்பம். கடியல் - ஒழியசசெய்தல். போற்றுவாய் - பாதுகாப்பாய். புரையோய் - உயர்ச்சியையுடையோய்! புரை - உயர்ச்சி. மேவல - தகாதன. [இரவிடைக்கழிதற்கு யானசெய்தகுற்றம் ஈதென்றறியாது நெஞ்சங் கையறுகின்றது; அதனைப்பொறுக்கவேண்டும: இது, மாதவிகருத்து. இனிப் பிதாவுக்கு, இரவிடைக்கழிதல காரணமாக யான் செய்தகுற்றம் பாராது கையறுநெஞ்சம் கடியலவேண்டுமென்க]

கங - கரு. என்றவ ளெழுதிய விசைமொழி யுணர்ந்து
தன்றீ திலனெனத் தளர்சசி நீங்கி]
யென்றீ தென்றே

இ — ள். இவ்வாறு பலவகைத்தீங்குதருமென்று அவளெழுதிய ஓலைபபாசுரத்திற் பொருளெலலாமுணர்ந்து மனங்குழைநது அவள் தன்னாற்செய்யப்பட்ட தீதிலள்; இஃது என்னாற்செய்யப்பட்ட தீதே யெனத்தெளிந்து தளர்சசிநீங்கி யென்க.

எனறீது - எனதீவினை. [இசைமொழி - வாசகம்.]

கரு - கஎ. எய்திய தனர்ந்தாங்
கெற்பயந் தோற்கிம் மண்ணுடை முடங்கல்
பொற்புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது

இ - ள். அவ்வோலையிற்பொருந்தியவாசகத்தை யுணர்ந்து இவ்வோலைதானே என்றந்தைக்கும் பொலிவுடைத்தாம்படி வாசகங்களும் பொருளும் பொருந்திற்று;

அஃது எங்ஙனம்பொருந்திற்றெனின், அடிவீழ்ந்தேனென்னுமளவும் முற்கூறியவாறேகொள்க. 'வடியா..............போற்றி' குரவர்பணிவிடை

* கானல்வரி, உ.

களைத் தவிர்ந்ததொரு தவறு; அன்றியும் குலத்திற்பிறந்தாளோடு இரவிடைக்கழிந்த தவறு ஒன்று; இவையிரண்டிற்கும் வரக்கடவதனபயங்காரணமாகத் திருவுளத்திற்றளர்ச்சி சிறிதுண்டாயினும் அதனைக் கடிந்தருளுக; இங்ஙனம் என்பிழைப்பறியாது யான் பேரறிவாகச்சொல்லிய இவற்றை ஏறுவிண்ணப்பமாகத் திருவுளம்பற்றுதொழிக; பேதைமைச்சொல்லென்றே திருவுளம்பற்றல்வேண்டும்; போற்றியென்றானென்க. குரவர்க்குக் காப்புக்களைக்குறித்துப் போற்றியென்றல்மரபு ஈண்டு இவ்வோலை குரவர்க்குப்பொருந்தியவாறு உணர்க.

(அரு - உரை.) உணர்வோன், இசைமொழியுணர்ந்தெனக்கூட்டுக.

௯௮ - ௧௦௧. மாசில் குரவர் மலரடி தொழுதேன்
கோசிக மாணி காட்டெனக் கொடுத்து
நடுக்கங் களைந்தவர் நல்லகம் பொருந்தி
விடுக்கண் களைதற் கீண்டெனப் போக்கி

இ - ள். அங்ஙனம்பொருந்தியதனை உட்கொண்ட கோவலன், கோசிகமாணி, எங்குரவர் மாசிலமலரடியைத் தலைசேர்க்கத் தொழுதேனெனச்சொல்லி இவ்வோலையைக்காட்டெனக் கொடுத்து, என்பொருட்டாக அவர் நடுங்குநடுக்கத்தைக் களைந்து அகத்தினிகழ்கின்ற இடுக்கணையும் நீக்குதற்கு விரைந்துசெல்வாயாக வெனப் போகவிட்டென்க.

ஈண்டுதல் - விரைதல். காட்டெனக்கொடுத்துக் களைதற்கீண்டெனப்போக்கி யென்க. எனச்சொல்லென்று ஒருசொல் வருவிக்க.

௧௦௨ - ௧௦௩. மாசில் கற்பின் மனைவியோ டிருந்த
வாசில் கொள்கை யறவிபா லணைந்து

இ - ள். குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தன்மனைவியுடனிருந்த குற்றமற்ற கோட்பாட்டையுடைய கவுந்தியடிக ளிருக்கின்ற விடத்தைச் சேர்ந்தென்க.

ஒடு - ஒருவினையொடு; உயர்வின்றியதன்வழிக்கண் நின்றது.

௧௦௩ - ௧௦௫. ஆங்கு
ஆடிய கொள்கை யந்தரி கோலம்
பாடும் பாணரிற் பாங்குறச் சேர்ந்து

இ - ள். அவ்விடத்துத் துர்க்கையது வெற்றிபொருந்திய அசுரரோடு பொருதபோர்க்கோலத்தைப்பாடும் பாட்டாணையையுடைய அம்பணவரில் தானுமொருவனாகக் கலந்தென்க.

*"பாண ரொக்கல" என்றார். ஆடு - வெற்றி. பாண - பாட்டு.

௧௦௬. செந்திறம் புரிந்த—இ - ள். தனபண்ணையம அத்திறமாய்த தனக்கினமான செந்திறத்தோடு புரிந்த வென்க.

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், ௪௦௦: "காரணி கற்பகங் கற்றவர் நற்றுணை பாணரொக்கல், சீரணி சிந்தாமணியணி தில்லைச் சிவனடிக்குத், தாரணி கொன்றையன் றக்கோர்தஞ் சங்க நிதிவிதிசே, ரூருணி யுற்றவர்க் கூரன்மற் றியாவர்க்கு மூதியமே."

என்றது :பண் *பண்ணியம் திறம் திறத்திறமென்னுமிவை சம்பூரண
ம், சாடவம், ஔடவம், சதுர்த்தமென வடமொழிப்பெயரானும் வழங்கும்;
அவற்றுட் செந்திற மென்றவாறு.

க0சு. செங்கோட்டி யாழில்—இ - ள். நாற்பெரும்பண்ணிற்கும் மு
தலாகிய நால்வகையாழினுள்ளும் செங்கோட்டியாழென்னும் யாழினதுறுப்
பினு ளென்க.

(கு - பு.) நால்வகையாழ் - பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செ
ங்கோட்டியாழ். பண்நான்கு - பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி.

க0எ. தந்திரி கரத்தொடு திவவு றுத்தியார்த்து

இ - ள். அச்செங்கோட்டியாழினது இருவகையுறுப்பினுள் தந்திரி
காம் திவ வென்னும் இரண்டையும் உறுதிபெறக் கட்டி,

அவற்றுள் தந்தரிகரமென்பது நரம்புதுவக்குதற்குத் தகைப்பொழிய
இருசாணுல்விரல் நீளமாகக் குறுக்கிடத்தசசேர்த்தும் ஐம்பத்தோருறுப்பு;
என்னை? "தந்தரி கரமே தகைப்பற விலகி, வந்த விருசா ணுல்விர லாகும்"
..........என்றாராகலின். திவவெனபது நரம்புகளை வலிபெறக்கட்டும் வார்
க்கட்டு.

க0அ. ஒற்றுறுப் புடைமையிற் பற்றுவழிச் சேர்த்தி

இ - ள். அவ்வியாழ் ஒற்றென்னுமுறுப்பையுடைத்தாகலானே அவ்வு
றுப்போடே பற்றைப்பிறப்பிக்கும் நெறிப்படச் சேர்த்தி யென்க.

"செங்கோட்டி யாழே செவ்விதிற் றெரியி, னறுவகை யுறுப்பிற் றுகு
மென்ப." "அவைதாம், கோடே திவவே யொற்றே......... தந்திரி கரமே
நரம்போ டாறே" என்றார்.

(அரு- உரை.) ஒற்றுறுப்பு- நரம்பினும்பத்தரினுந்தாக்குவதோர்கருவி.

க0கூ. குரன்முதற் கைக்கிளை யிறுவாய்க் கட்டி

இ - ள். உழை குரலாகவும் கைக்கிளை தாரமாகவும் நரம்புகளையிறு
த்தி யென்க.

என்றது அரும்பாலையென்னும்இசையைப்பிறப்பித் தென்றவாறு. இ
து குல்முதற்பாலைத்திரிவெனக்கொள்க.

கக0 - ககஉ. வரன்முறை வந்த மூவகைத் தானத்துப்
பாய்கலைப் பாவை பாடற் பாணி
யாசான் றிறத்தி னமைவரக் கேட்டு

இ - ள். உழைமுன்னர்க்கூறிய நூல்களின் வரலாற்றுமுறைமை
யான்வந்த மூவகைத்தானத்தாலும் சதிபாய்ந்துசெல்லும் கலையையுடைய
பாவைபோல்வாளது பாடற்பண்ணை ஆசானென்னும் பண்ணியலாகிய நால்
வகைச்சாதியினும் பொருந்துதல்வரச் செவிப்புலத்தானறிந் தென்றவாறு.

† ஆசான்சாதி நால்வகையாவன: ஆசானுக்கு அகச்சாதி காந்தாரம்,
புறச்சாதி சிகண்டி, அருகுசாதி தசாக்கரி, பெருகுசாதி சுத்தகாந்தாரமெ

* பண்ணியமெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

† அரசன்சாதியெனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

னக்கொள்க. பண் நூற்றுமூனறு; அவை நால்வகைப்படும்; பண், பண்ணியம், திறம், திறத்திறமென. அவற்றுள் இது திறங்கூறிற்று. மூவகைத்தானம் எழுத்தும் அசையும் சீருமெனினுமமையும; என்னை? "எழுத்தே யசையே சீரே யென்றிவை, யிழுக்கி லவைமூன் றிற்கு மென்ப" என்றாராகலின்.

(கு - பு.) [ஆசான்றிறம் - காந்தாரம்; ஆசானென்று ஒருபண்ணிற்குப் பெயராகவும் இசைத்தமிழிற்கூறுப] பாய்கலைப்பாவை - துர்க்கை; கலை - மான்: பாவை - பதுமை; இங்கே உவமையாகுபெயர்.

௧௧௩. பாடற் பாணி யளைஇ யவரொடு

இ - ள். இங்ஙனமாகிய பண்ணையும் திறத்தையும் அவரோடு கலந்துவாசித் தென்க.

(அரு - உரை) பாணி - பாட்டு. அளைஇ - கலந்து

௧௧௪. கூடற் காவதங் கூறுமி னீரென

இ - ள். இங்ஙனம யாழ்வாசித்த கோவலன், இவ்விடத்திற்கு மதுரை எத்துணைக்காவதம்; அதனை நீர் கூறுமி னென்று கேட்ப வென்க.

௧௧௫ - ௧௩௨. காழகிற சாந்த ... . காணீர்

௧௧௫ - ௧௧௮. காழகிற சாந்தங் கமழ்பூங் குங்கும
நாவிக் குழம்பு நலங்கொ டெய்வவ
மான்மதச சாந்த மணங்கமழ் தெய்வத்
தேமென் கொழுஞ்சே றாடி

இ - ள். அகிற்சாந்தும கமழும் குங்குமப்பூங்குழம்பம் நாவிக்குழம்பும் குளிர்ச்சிநலத்தைக்கொண்ட சந்தனச்சாந்தும கத்தூரிச்சாந்து மாகிய இத்தெய்வமணங்கமழுகின்ற வளவிய சேற்றை யளைந்து,

(கு - பு.) கமழும - பரிமளிக்கும. நாவி - கத்தூரி; ஓர்மூலிகையுமாம. [(தேமென்கொழுஞ்சேறாடி -) வாசம்பொருந்திய மெல்லிய அழகிய குழம்பு கலந்து; ஆடி - கலந்து] தேம - நறுநாற்றம.

௧௧௮ - ௧௨௧. ஆங்குத்
தாதுசேர் கழுநீர் சண்பகக் கோதையொடு
மாதவி மல்லிகை மனைவளர் முல்லைப்
போதவிழ் தொடையற் பூவணை பொருந்தி

இ- ள். தேன்சேர்ந்த கழுநீர்மலர் சண்பகமலரென்னுமிவற்றாலாகிய மாலையோடு குருக்கத்தியும் மல்லிகையும் மனையின்கண்வளர்ந்த முல்லையுமென்னும் இவ்வவிழ்ந்த பூக்களால் நிரைத்த பொலிவினையுடையஅணையிலே பொருந்தி,

௧௨௨ - ௧௨௬. அட்டிற் புகையு மகலங் காடி
முட்டாக் கூவியர் மோதகப் புகையு
மைந்தரு மகளிரு மாடத் தெடுத்த
வந்திம் புகையு மாகுதிப் புகையும்
பல்வேறு பூம்புகை யளைஇ

இ - ள். அடுக்களைகளில் தாளிப்புமுதலியபுகையும் அகன்ற அங்காடியிடத்து அப்பவாணிகர் மூட்டாமற் சுடுகின்ற அப்பவகையிற்புகையும் மைந்தரும மகளிரும் மயிர்க்கும் துகிற்கும் மாலைமுதலியவற்றிற்குமெடுத்த அழகிய இனிய அகிற்புகையும் யாகசாலைதோறும் ஆகுதிபண்ணுதலாலெழுந்தபுகையும் ஆகிய இப்பலவாகிய வேறுபட்ட பொலிவினையுடைய புகையை யளவி,

(கு - பு.) அடுக்களை - மடைப்பள்ளி. அங்காடி - கடைவீதி.

௧௨௬-௧௨௯. வெல்போர்
விளங்குபூண் மார்பிற் பாண்டியன் கோயிலி
னளந்துணர் வறியா வாருயிர் பிணிக்குங்
கலவைக் கூட்டங் காண்வரத் தோன்றி

இ - ள். இந்திரனாறைபூட்டப்பட்ட விளங்காநின்ற ஆரத்தையுடைய மார்பாலே வெல்லும்போரைவல்ல பாண்டியனது அரண்மனையில் யாவராலும் அளவிட்டறியப்படாவாய இக்கலவைத்தொகுதி தன்மெய்யெல்லாம் கமழும்படி தோன்றி யெனக.

அவை எத்தன்மையவாகிய கலவை யெனின், தம்மைப் புலன்கள் ஒருகால் நுகருமாயிற் பின்னை வீட்டுலகங்கருதித் துறவிற்செல்லவொட்டாது மனத்தைப் பிணித்துக்கொள்ளும் கோயிலிற்கலவை யென்க. அவை முன்னர்க்கூறினவும் பிறவும்.

௧௩௦-௧௩௨. புலவர் செந்நாப் பொருந்திய நிவப்பிற்
பொதியிற் றென்றல் போலா தீங்கு
மதுரைத் தென்றல் வந்தது காணீர்

இ - ள். சங்கப்புலவரது செந்நாவாலே புகழப்பட்ட இச்சிறப்புக்களையுடைத்தாகலிற் பொதியிற்றென்றல் தன்னை யொவ்வாமைக்குக்காரணமாகி இந்த மதுரைத்தென்றல் வந்தது; இதனைக் காணீ ரென்க.

ஆடிப் பொருநதி அலை இத் தோன்றித் தென்றல் வந்ததென்றாரென்க.

௧௩௩-௧௩௪. நனிசேய்த் தன்றவன் றிருமலி மூதூர்
தனிநீர் கழியினுந் தகைக்குந ரில்லென

இ - ள். காவதங்கூறுமினென்றாற்குக் காணீர் ; அதனால், மிக்க தூரிதன்று அப்பாண்டியனது செல்வமிக்கமூதூர்; அதுவன்றியும் ஆண்டுச்செல்வார் இந்நீர்மையன்றி வேறுபட்டநீர்மையாரொருவர்செல்லினும் நில்லென்பாரில்லை யென்று சொல்ல வெனக.

(கு - பு.) தூரிது - தூரத்திலுள்ளது.

௧௩௫-௧௩௬. முன்னாண் முறைமையி னிருந்தவ முதல்வியொடு
பின்னையு மல்லிடைப் பெயர்ந்தனர்

இ - ள். அற்றைஞான்று ஆண்டுத்தங்கிப் பிற்றைஞான்று செல்லக்கருதியவர் முன்னைஞான்றை முறைமைபோலே இரவிடையிலே கவுந்தியடிகளுடனே பெயர்ந்தன ரென்க.

(கு - பு.) அற்றைஞான்று - அந்நாளில். ஆண்டு - அங்கு. பிற்றைஞான்று - மறுநாள். [முன்னுண்முறைமையின் - நிலவிலே வைகறைக்காலத்தே புறப்பட்டு.] பெயர்ந்தனர் - புறப்பட்டனர்.

௧௩௬ - ௧௪0. பெயர்ந்தாங்
கருந்திறற் கடவு ளகன்பெருங் கோயிலும்
பெரும்பெயர் மன்னவன் பேரிசைக் கோயிலும்
பால்கெழு சிறப்பிற் பல்லியஞ் சிறந்த
காலை முரசக் கனைகுர லோதையும்

இ - ள். அரிதாகிய அழித்தற்றொழிலைவல்ல கடவுளது அகன்ற பெரியகோயிலிடத்தும் மிக்க புகழையுடைய மன்னவன்கோயிலிடத்தும் வேறுபட்ட பகுதிபொருந்திய சிறப்பையுடைய காலைமுரசமாகிய பேரிசைப்பல்லியம் பெயர்ந்து கூடியொலிக்கு மொலியும்,

பெயர்தல் - தாளமறுதல். கனைதல் - செறிதல்.

(கு - பு.) அருந்திறற்கடவுள் - பரமசிவன். [அருந்திறற்கடவுள் - ஆலவாயான்முதலிய தெய்வங்கள். காலைமுரசம் - பள்ளியெழுச்சிமுரசு.] பேரிசைப்பல்லியம் - பெரிய ஓசையையுடைய பல வாத்தியங்கள்; இயம் - வாச்சியம்.

௧௪௧. நான்மறை யந்தணர் நவின்ற வோதையும்

இ - ள். அந்தணர் நான்மறைநவில்விக்குமவைக்களந்தோறும் மறைக்குவிதித்த மரபினையுடைய சுருதி குன்றாமல் உச்சரிக்கு மோதையும்,

௧௪௨. மாதவ ரோதி மலிந்த வோதையும்

இ - ள். மாதவர்கள் சிறுகாலையில் மந்திரமோதுதலால் மிக்க ஓதையும்,

(அரு - உரை.) இருடிகளுடைய சிறுகாலை அனுட்டானஓசை.

௧௪௩ - ௧௪௪. மீளா வென்றி வேந்தன் சிறப்பொடு
வாளோ ரெடுத்த நாளணி முழவமும்

இ - ள். மடங்காத வென்றியையுடைய வேந்தனாற் பெற்ற சிறப்போடே வாள்வீரர் தத்தம்வீரத்திற்கெடுத்த வரிசையையுடைய முரசுமுதலியவற்றின் நாளணிபோ[illegible]

குடைநாட்கோள் முதலியவுமாம்.

(கு - பு.) குடைநாட்கோள் - "செற்றடையார்மதில்கருதிக், கொற்றவேந்தன் குடைநாட்கொண்டன்று" என்பது புறப்பொருள்வெண்பாமாலை.

௧௪௫. போரிற் கொண்ட பொருகரி முழக்கமும்

இ - ள். மறப்பகைமன்னரைப் போரின்வென்று கொண்டுவந்த போர்க்களிற்றின் முழக்கமும்,

௧௪௬. வாரிக் கொண்ட வயக்கரி முழக்கமும்

இ - ள். காட்டிற்பிடித்துக்கொண்டுவந்த வலியயானையின் முழக்கமும்,

௧௪௭. பணைநிலைப் புரவி யாலு மோதையும்

இ - ள். பந்திதோறுநின்ற குதிரைகள் போர்நினைந்து ஆரவாரிக்கு மோசையும்,

கசஅ. இணைகிலைப் பொருநர் வைகறைப் பாணியும்

இ - ள். இணைப்பறையையுடைய மள்ளர் மருதநிலந்தோறும் வைகறைக்காலத்தே கொட்டு மோசையும்,

இணை - மருதப்பறை; கூத்தர்பறையுமாம்.

(அரு - உரை). பொருநர் - வைகறைபாடுவார்.

கசகூ - கருo. கார்க்கட லொலியிற் கலிகெழு கூட

லார்ப்பொலி யெதிர்கொள வாரஞர் நீங்கி

இ - ள். இவையும்பிறவுமாகிய அக்கூடலிடத்து ஆர்க்குமொலியெல்லாம் கார்க்கடலொலிபோல ஒலித்து எதிர்கொள்ளுதலாலே முன்புழந்த வருத்தமெல்லாம் நீங்கி,

கருக - கருச. குரவமும் வகுளமுங் கோங்கமும் வேங்கையு

மரவமு நாகமுந் திலகமு மருதமுஞ்

சேடலுஞ் செருந்தியுஞ் செண்பக வோங்கலும்

பாடலந் தன்னொடு பன்மலர் விரிந்து

இ - ள். கரையினபுறவாயெங்கும், குரவும் மகிழும் கோங்கும் வேங்கையும் வெண்கடம்பும் சுரபுன்னையும் மஞ்சாடிமரமும் மருதும் உச்சிச்செலுந்திலும் செருந்தியும் சணபகமரமும் ஆகியவிவை பாதிரியுடனேபலவகை மலருமவிரிந்து சூழ்ந்தவை மீதுடுத்த பூந்துகிலாகவும்,

கருரு - கசுo. குருகுந் தளவமுங் கொழுங்கொடி முசுண்டையும்

விரிமல ரதிரலும வெணகூ தாளமுங்

குடசமும வெதிரமுங் கொழுங்கொடிப் பகன்றையும்

பிடவமு மயிலையும் பிணங்கரின் மணந்த

கொடுங்கரை மேகலைக் கோவை யாங்கணு

மிடைந்துசூழ் போகிய * *

இ - ள் அகயாயெங்கும், குருக்கத்தியும் செம்முல்லையும் முசுட்டையும மோசிமல்லிகையும வெள்ளைநறுந்தாளியும் வெட்பாலையும் மூங்கிலும் இவற்றிறபடர்ந்த பெருஙகையாலும குட்டிப்பிடவமும இருவாட்சியுமாகிய பலமலரும் விரிநது பூஙகொடிகள்நிரைபடநெருங்கிப் படர்ந்துமன்னினவை தனனைமிடைநதுசூழ்ந்த கோவையாகியமேகலையாகவுமுடைய கொடுஙகரையையும்,

மேகலைக்கோவை - வேற்றுமைத்தொகை. கொழுங்கொடி விரிமலரெனனுமடைகளை ஏற்புழியெஙகு மொட்டுக. அம் - சாரியை.

(அரு - உரை.) குருகுமுதலியனகோட்டுப்பூ. அதிரல்-காட்டுமல்லிகை. மயிலை - கொடிமல்லிகை.

கசுக - கசுஙு. * * * *

* * * *

* * * *

கசுச. கரைநின் றுதிர்த்த கவிரிதழ்ச் செவ்வாய்

இ - ள். கரைக்கணின்றுஉகுத்த முருக்கிதழாகிய செவ்வாயினையும்,

(அரு - உரை.) கவிர் - முருக்கு; மதிலுக்குப்புறமாதலால்.

௧௬௫. அருவி முல்லை யணிநகை யாட்டி

இ - ள். அருவிநீரோடு இடையறாதலர்ந்த முல்லையாகிய நகையினையு முடையாள்.

௧௬௬. விலங்குநிமிர்ந் தொழுகிய கருங்கய னெடுங்கண்

இ - ள். குறுக்கேமறிந்தும் நெடுகவோடியுந் திரிகின்ற கயலாகிய நெடியகண்ணிணையும்,

௧௬௭. விரைமலர் நீங்கா வவிரறற் கூந்தல்

இ - ள். இருபக்கமும் அலைகளரித்த மணமலர்நீங்காத விளங்குகின்ற கருமணலாகிய கூந்தலினையும்,

௧௬௮ - ௧௭௦. உலகுபுரந் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்
புலவர் நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி
வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி

இ - ள். உலகைப் பாதுகாத்தற்குப் பலபொருள்களையும்விளைத்து நுகர்வித்தலான் மிக்க பெரிய ஒழுக்கத்தினையுமுடையாள்; புலவர்நாவிற் புகழ்பொருந்தியவள்; சேர்ந்தோர்க்கு வரைவின்றி இன்பமளித்தலின் திருமகளையொப்பாள்; வையையென்று பெயர்கூறப்படுவாள்; பருவம்பொய்யாமையானும் வேற்றுவேந்து அணுகாமையானும் தென்னர்குலக்கொடியாயுள்ளவள்;

௧௭௧ - ௧௭௩. தையற் குறுவது தானறிந் தனள்போற்
புண்ணிய நறுமல ராடை போர்த்துக்
கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தன ளடக்கி

இ - ள். கண்ணகிக்கு மேல்வரும துன்பங்களைத் தான் முன்னறிந் தாள்போலத் தன்னைக்கொண்டு அருச்சித்தார்க்குப் புண்ணியங்களைக்கொடுக்கும் நறியபூவாடையால் தனது மெய்ம்முழுதும்போர்த்துத் தனகண் மல்கின்றநீரைப் புறத்திடின் அதுகண்டு வருந்துவா ரென்று உள்ளடக்கி,

நெடுநீர் - மிக்கநீர். அடக்கவெனத்திரிக்க

(அரு - உரை.) வையையென்னுமகள் மலராகிய ஆடையை முட்டாக் கிட்டு. கண்ணிறைநெடுநீர் - கண்ணிடத்துநிறைந்தநெடுநீர்; இடம்நிறைந் த மிக்கநீரையடக்கி; கண்ணீரென்றுந்தெரிவது.

௧௭௪ - ௧௭௫. புனல்யா றன்றிது பூம்புனல் யாறென
வனநடை மாதரு மையனுந் தொழுது

இ - ள். அங்ஙனம்போர்த்த பூவாற் புனல் மறைதலின் இது புனல் யாறன்று பூவாறென்று புகழ்ந்த மாதரும் கொழுநனுந்தொழுது,

௧௭௬ - ௧௮௦. பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு
மரிமுக வம்பியு மருந்துறை யியக்கும்
பெருந்துறை மருங்கிற் பெயரா தாங்கண்
மாதவத் தாட்டியொடு மரப்புணை போகித்
தேமலர் நறும்பொழிற் றென்கரை யெய்தி

இ - ள். ஓடக்கோலுக்கு நிலைத்தலரிய துறையிற் சென்றோரைச் செலு த்தும் குதிரைமுகவோடமும் யானைமுகவோடமும் சிங்கமுகவோடமுமெ ன்னும் இவற்றினேறிப் பலர்போகும் துறையிற்போகாது அதற்கயலதாகிய துறையிலே கவுந்தியடிகளுடனே மரப்புணையிலேபோகி மதுநாறுமலரை யுடைய சோலைபொருந்திய தென்கரையிற் பலர்செல்லாததோரிடத்தே சென்றெய்தி யென்க.

முன்னர், *'வம்பப் பரத்தை வறுமொழி யாளனோடு' சாபமுறுதலின், ஈண்டு, மருங்கினென்றார்.

(அரு - உரை.) மரப்புணை - கட்டுப்புணையில்; ஓடத்திற்பலருமேறுவா ராதலால் தாங்கள்மூவரும் தனியே மரப்புணையிலே போனார்களெனக் கொள்க.

கஅக - கஅ௩. வானவ ருறையு மதுரை வலங்கொளத்
தானனி பெரிதுந் தகவுடைத் தென்றுங்
கருமிளை யுடுத்த வகழிசூழ் போகி

இ - ள். தேவர்களுறையும் மதுரையை வலங்கொண்டுசென்றால் மிக வும்பெரியதாகிய புண்ணியத்தை யுடைத்தென் றெண்ணி அழித்தற்கரிய மிளை சூழ்ந்த கிடங்கின்புறத்தைச சூழ்போந் தென்க.

மிளை - காவற்காடு; கட்டுவேலியுமாம்.

கஅச-கஅஅ. கருநெடுங் குவளையு மாம்பலுங் கமலமுந்
தையலுங் கணவனுந் தனித்துறு துயர
மையமின்றி யறிந்தன போலப்
பண்ணீர் வண்டு பரிந்தினைந் தேங்கிக்
கண்ணீர் கொண்டு காலுற நடுங்க

இ - ள். குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், தையலும் கணவனும் மேல் தனித்துறுந்துயரத்தைத் தாம் தெளிய அறிந்தனபோல வண்டுகள் இரங் கும் பண்ணீர்மையைக்கொண்டு பரிந்தேங்கியழுது கண்ணீரைக்கொண்டு காலுறநடுங்காநிற்க வென்க.

கண்ணீர் - கள்ளாகிய நீரெனவுமாம். காலுற - கால்லேயுறவெனவும், காற்று உறுதலாலெனவுமாம். அறிந்தனபோல நடுங்க வென்க. ஏங்கியெ ன்னும் செய்தெனெச்சம் நடுங்கவென்னும் பிறவினை கொண்டுமுடிந்தது.

கஅக - ககo. போருழந் தெடுத்த வாரெயி னெடுங்கொடி
வாரலென் பனபோன் மறித்துக்கை காட்ட

இ - ள். மாற்றார்வருந்தப் போர்தேய்த்தெடுத்த புறமதிற்றலையின் கொடிகள் இவரை இந்நகரில் வாராதொழிமினென்பனபோல் தம்கையின் மறித்துக்காட்ட வென்க.

அன்றி வாரலென்பார்கையின் தன்மைபோ லெனவுமாம்.

(அரு - உரை.) ஆரெயில்நெடுங்கொடிமேற் காற்றடிக்க அசைகின்ற வை வாராதேயென்பனபோல மறித்துக்கைகாட்ட = கோவலனை இங்குவா ராதேபோவென்று கைகாட்டினாற்போன்றன.

* காடுகாண்காதை, உகக.

கூகக-ககூ. புள்ளணி கழனியும பொழிலும பொருந்தி
வெள்ளநீரப பணணையும விரிநீ ரேரியுங
காய்க்குலைத் தெஙகும வாழையுங கமுகும
வேய்த்திரட் பநதரும விளஙகிய விருககை
யறமபுரி மாந்த ரன்றிச சேராப
புறஞசிறை மூதூாப புக்கனா புரிந்தென.

இ - ள். பறவைகளாலழகுசெயயபபட்ட ஏரியும பண்ணையும கழனியும் சோலையும தெஙகும கமுகும வாழையும வேழததிரளாலிடடபட்ட தண்ணீர்பபந்தர்களும பொருநதிவிளஙகிய மூதூா பபுறமதிலிடத்ததாகி அறத்தைப்புரியும் தபோதனாரன்றிப பிறாசேரபபடாத டறஞசேரியிலே தாம கருதிவநதகோட்பாட்டிலே மனமபுரிநது புககா ரென்க

இது கீழததிசைவாயிறகு அயலதோா முனிவாிருபபிடம புரிநதுபுக்காரெனப் பொதுமையாறகூறினமையின், முன்னர் நாடுகாணகாதைக்கணணே, *"அறிவனை யேத்த . ஒன்றிய வுளள முடையோன" எனபதறுறகவுந்தியடிகளும அறிவனைப புரிந்து புக்கா ரெனக பணணை - தோட்டஙகளும், ஓடைகளும்.

இது நிலைமணடிலவாசிரியபபா

(கு - பு) வேழம - மூஙகில. தபோதனா - தவததைசசெலவமாகவுடையவர், முனிவா அறிவன் - அருகக்கடவுா புரிநது - விருபபத்தோடுகருதி. எலலாவடிகளும ஈரசைநாறசீரடிகளாகவிருததல, நிலைமணடிலவாசிரியபபாவினிலககணம.

புறஞசேரியிறுத்தகாதை முறறிறறு

---

* நாடுகாண்காதை, ருஎ-ருக.